

SLOVENSKI NAROD.

Izbeja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 18 K, za četrt leta 9 K, za en mesec 4 K. Kdor hodi sam pouč, plača za vse leto 28 K, za pol leta 14 K, za četrt leta 7 K 50 h, za en mesec 3 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 6, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnštva telefon št. 85.

Someščani! Volilci!

Zopet so se približale dopolnilne volitve za občinski svet. Takoj po velikonočnih praznikih stopiti Vam bode na volišče, da oddaste glasove možem svojega zaupanja.

Ni Vam treba naglašati, kake važnosti so volitve v občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane. Saj je ona prosvetno središče našega naroda in nje zgled vpliva vzgojevalno širom slovenske domovine. V občinski svet naše prvostolnice torej spadajo možje, ki so navdahnjeni želja za nje vsestranski razvoj in procvit in ki imajo poleg trdne volje tudi potrebne sposobnosti, da bodo delovali v tem zmislu.

Bela Ljubljana vzbuja danes strmenje vsakogar, ki jo je poznal pred potresom; ona vzbuja zaradi svojega modernega blagoustrojstva občudovanje vsakega tujca; ona pa tudi budi ponos v srcu vsakega rodoljubnega Slovenca. Da je tako, gre zasluga občinskemu svetu, ki je glede preustroja in povzdige našega lepega mesta nepremično stremil za začrtanim si smotrom. Tako bodi tudi v bodoče!

Zato Vam pa izvrševalni odbor narodnonapredne stranke, zaslišavši zaupnike te stranke, v izvolitev priporoča može, ki so v polni meri kos nalogi, ki jih čaka pri mestni upravi.

Someščani! Volilci!

Volite te može soglasno. Saj še nikdar tako, kot ravno letos, ni bilo potreba pokazati, da so mestni volilci trdna in nerazdružna falanga, ki je pripravljena z vzorno enodušnostjo odbiti vsak napad na nje pravice.

Kandidatje narodnonapredne stranke so:

Za II. razred, ki voli dne 19. aprila:

Jaromír Hanuš,
c. kr. inženir in hišni posestnik;

Karel Mayer,
c. kr. poštni oficijal in hišni posestnik;

Andrej Senekovič,
c. kr. gimnazijski ravnatelj;

Ivan Šubic,
c. kr. ravnatelj umetno-obrtne strokovne šole.

Za I. razred, ki voli dne 21. aprila:

Ivan Knez,
veletržec in hišni posestnik;

dr. Ivan Oražen,
zdravnik in hišni posestnik;

Ivan Plantan,
c. kr. notar in hišni posestnik;

Ivan Velkoverh,
c. kr. nadporočnik v. p. in hišni posestnik.

V Ljubljani, dne 7. aprila 1906.

Za izvrševalni odbor narodnonapredne stranke:

Ivan Hribar, t. č. predsednik.

Klerikalci in mestne občinske volitve.

Pred leti so klerikalci aktivno posegli v mestne obč. volitve. A dasi so žrtvovali za volitve naravnost ogromne vsote, vendar so doživeli ob izidu volitev tak poraz, da jim je za vedno prešlo veselje, se aktivno in odkrito udeleževati volilne borbe pri

občinskih volitvah ljubljanskih. Od tega časa, odkar so uvideli, da Ljubljana ni polje, kjer bi šla v klasje klerikalna pšenica, se omejujejo na zahrbtno rovanje in skušajo z najrazličnejšimi spletkami zanesti razpor med narodno-napredne volilce, da bi v slučaju uspeha lahko nastopili klerikalci kot „tertius gaudens“.

Najraje se poslužujejo takozvanih „neodvisnih“ kandidatov, s katerimi

mislijo najlažje premotiti one nerazsodne kaline, ki se nahajajo, kakor v vsaki stranki, tako tudi v narodnonaprednih vrstah in ki so kaj lahko dostopni praznim, a bobnečim frazam, v katerih so baš klerikalci pravi mojstri.

Tudi pri letošnjih obč. volitvah v III. razredu so klerikalci poskusili svojo srečo z „neodvisnimi“ kandidati. Na svoj ščit so dvignili štiri kan-

didate, ki so bili dosedaj docela neznanzi širši ljubljanski javnosti, jih zavili v plašč „neodvisnosti“ in jih prezentirali volilcem. Da bi bil uspeh tembolj gotov, je neki kolovodja klerikalne stranke sestavil kandidatoma „neodvisnega meščanstva“ fulminanten volilni oklic, ki je bil pa spisan v takem tonu, da ga nobena tiskarna — „Katoliška Tiskarna“ tu seve ne pride v poštev — ni upala

prevzeti v tisk. Sestaviti se je mora drug volilni oklic, ki ga je končno vzela pod svojo streho Dragotin Hribarjeva tiskarna. Ta volilni oklic, v katerem so se priporočali v izvolitev „neodvisni kandidati“, se je natisnil v blizu 10.000 izvodih in se raztrosil po vsem mestu; po najrazličnejših gostilnah in kavarnah je bilo videti te oklice in v ponedeljek so jih celo postreški radodarno razdeljevali po

LISTEK.

Pater Stanislav Škrabec v boju zoper abstinenco.

(Konec.)

Da so abstinenti res hinavci, piše Škrabec, kar je povzel po dunajskem Vaterlandu o zadnjem protialkoholnem budapeštanskem kongresu: Framasoni skoraj nikoli ne zamude, da bi ne bili na kakem mednarodnem kongresu dobro zastopani. Pridejo na protialkoholne kongrese, a skrbno vedno, da jim ne zmanjka opojnih pijač. Večina udeležnikov te (budimpeštanske) framsonske prireditve je bila seveda nekristjanov, katerih rodni tovariši so bili tudi na Ogrskem zastupljeni ljudstva z izdelovanjem in prodajanjem žganja. Škrabec pristavlja: „To je torej lepa družba! In vendar silijo vanjo tudi neki katoliški duhovniki v svoji zaupnosti prav kakor tiste večče, ki se zvečer zaganjajo v luč, kakor bi mislile, da je evet, poln sladkega medu, prav za nje pripravljenega.“ (Kakor znano, je bil na lanskem protialkoholnem shodu v Budimpešti naš dr. Krek, ki je spisal tako poročilo o

tem kongresu, da se je na prvi mah videlo, da je bil mož strašno „fajhten“.)

V preveliki vnetosti za sladko vince se je nato spravil pater Škrabec na besede sv. Pavla do Efežanov 5, 18 in ki se v latinščini glase: „Et nolite inebriari vino, in quo est luxuria“, kar je prevedeno po slovensko: „In nikar se ne upijajte z vinom, v katerem je nečistost.“ Pater Škrabec je stavkov pomen s pomočjo raznih slovarjev sukal in premetaval, dokler ni prišel do zaključka, da v vinu ni nečistosti, razuzdanosti, neugnanosti, srboritosti, razbrzdanosti ali nasladnosti, kakor si je tolmačil besedo „luxuria“. Potem sklepa: Če je vino strup, Kristus ni Bog: če je v vinu nečistost, Kristus ravno tako ni Bog. Mi pa verujemo, da je Kristus Bog in zato verujemo, da v vinu ni nečistosti, vino tudi ni strup. Kar sem pisal, sem pisal; jaz sem in ostanem glede splošne popolne abstinence na stališču Jezusovem in Marijinem (prečistiti pater Škrabec menda misli, da so v nazareški hišici vsak dan opoldne in zvečer stali na mizi trije poliči vina!); to stališče je od nekdanjega stališča katoliške cerkve.

V nadaljnjem boju zoper absti-

nenco se je Škrabec zatekel k sv. pismu, v katerem je, kakor znano, vse polno izrekov za vino in proti njemu. Škrabec je porabil seveda le one, ki so za, takc n. pr.: Vino je dar božji. Vino je bilo v začetku ustvarjeno za razveseljevanje, ne pa za pijanost. Vino ima zdravilne učinke. Trezna pijača je zdrava duši in telesu. Apostol Pavel svetuje svojemu učencu Timoteju malo vina kot zdravilo za voljo njegovega želodca in pogostega bolehanja. Vino bližnjemu podariti velja za dobro delo. To je storil Kristus na ženitnini. Kralju Lamuelu svetuje mati: Dajte močne pijače žalestnim in vina njim, ki so bridkega srca; oni naj pijejo, da pozabijo svoje revščine in se nič več ne spomnijo svoje žalosti. Vino ima visok simboličen pomen. Vino je pripodoba najvišje čednosti, ljubezni, je snov najsvetejšega zakramenta itd.

Škrabec navaja nato nekaj naukov iz župnika Hawa knjige „König Alkohol“, kjer najde nastopne misli, ki so meročajne zanj:

„Ein Gläschen in Ehren kann niemand verwehren (mi smo znali do slej za pregovor: Einen Kuss in Ehren...)“ Vino ni od hudiča, kakor so nekdanj verovali Manihejci in je po-

zneje Mohamed učil, tudi ni bil satan prvi žganjekuhar. Zato gredo nekateri, zlasti v krogih guttemplarjev odločno predaleč, če izjavljajo popolno abstinenco za edino normalno in uklinjajo celo najzmernejše pive. Taka nezdrava pretiravanja morejo le pripomoči, da izgubi celo protialkoholno gibanje svojo veljavo.

Da je Škrabec nasprotnik abstinence, izvira iz izkušnje, kot trdi. Nato dostavlja: „Ko bi bilo to (da je vino, pivo in mošt strup) res, bi bil človeški rod že zdavnaj izumrl in ko bi bilo to res, ne bi bili najmočnejši, najnaprednejši narodi tisti, ki izpijejo največ alkoholne pijače, Angleži, Francozi in Nemci; kaj so v primeri z njimi Turki in Arabci, ki jim je taka pijača prepovedana? V imenu znane ugovarjam, da brezpogojnih strupov sploh ni, ena in ista tvarina more biti v raznih merah in razmerah ali koristna ali škodljiva, zdravilo ali strup.“

Trditvi abstinentov, da še ni dognano, da je Kristus v Kani Galileji res naredil alkoholno vino (kdaj pa bo to dognano?) in da je prav lahko mogoče, da je napravil nealkoholni grozdni sok, Škrabec ne more verjeti na noben način, ker sicer bi katoliška

cerkev ne posvečevala pri maši stoletja in stoletja pravega alkoholnega vina! „Kje je nezmotljivost?“ vprašuje pogumno in ogorčeno naš junak, „kje je Bog, da pripušča take zmote? Vidite torej, nevarnost, na katero sem opozoril, se ne da utajiti! Nauk doslednih abstinenclerjev se ne da spraviti v soglasje s svetim pismom in našim katoliškim prepričanjem. Dosledni abstinenclerji ne morejo biti kristijani, celo verni izraeliti ne. In tudi v resnici nimajo oni nikake religije, temuč le nekako „svetovno naziranje“, katero imenujejo, menim, da evolucionizem. Ali se sme s tako bratovščino bratiti katoliški duhovnik, katoliški teolog? Jaz bi dejal, da ne.“ Škrabec se peča nato s higienično stranjo abstinence vprašanja ter pravi, „da dozdaj higienično še nikakor ni dokazano, da je totalna abstinence boljša od pametne zmernosti.“ Na pomoč je vzel tukaj knjižico „Alkoholmissbrauch und Abstinenz“, ki jo je spisal dr. Hueppe, profesor higijene na vseučilišču v Pragi. V tej knjižici stoji črno na belem, da po statističnih podatkih abstinenti dočkajo najnižjo starost, zmerni pivci pa najvišjo, dočim se drugi ljudje gibljejo med njimi. Celotna največja pijanci

mestnih ulicah med ljudi ne glede na to, ali so bili volilci ali nevolilci.

Žaba, ki so ji dali klerikalci ime „neodvisnega meščanstva“, se je silno napihovala, ker pa je imela preslabo kožo, se je prenapihnila in včeraj počila. Klerikalcem so pa ostali od nje samo klavni ostanki — bornih 33 in 32 glasov, ki so vkljub silni agitaciji in velikim stroškom odpadli na „neodvisne kandidate“. Pokale so gore, a rodila se je neznatna miška!

Klerikalci, ki so notorično stali za takozvanim „neodvisnim meščanstvom“, so pri včerajšnjih volitvah v III. razredu sramotno pogoreli in doživeli velikansko blamažo.

Kje je tisto mnogobrojno zavedno ljubljansko meščanstvo, kje so tisti obrtniki, s katerimi so se klerikalci bahali, da jih imajo na svoji strani? Ali reprezentuje tisto številno klerikalno armado, ki jo imajo klerikalci med ljubljanskim meščanstvom, onih 30 mož, ki so oddali svoje glasove Vrhovcu in Milavcu? Klavna armada to! Zato se pač ni čuditi, ako se je „Slovenec“ sramuje in skuša zatajiti svoje dete — „neodvisno meščanstvo“! Toda to tajeenje je brezuspešno, ko je notorično znano, da so „neodvisne kandidate“ imeli na vrhvi klerikalci in je eden izmed glavnih klerikalnih kolovodij tem kandidatom celo svojeoročno sestavil volilni oklic! Ta dejstva se „Slovenec“ ne bo posrečilo utajiti in naj se še tako laže, ker so dokazana.

Da pa klerikalci z izidom včerajšnjih obč. volitev v III. razredu niso zadovoljni, je pač lahko umljivo. Ne samo to, da so za včerajšnje volitve izdali izdatne vsote, ne da bi s tem kaj dosegli, najbolj jih boli to, da se je pri včerajšnjih volitvah pokazalo jasno, da nima klerikalna stranka v Ljubljani prav nikake zaslombe in da so klerikalni volilci v našem mestu tako neznaten faktor, da se jih resno niti ne more upoštevati. In da se je klerikalcem tako ad oculos pokazalo, da je in ostane Ljubljana napredna, nam je v veliko zadoščenje in radost.

Pismo iz Srbije.

(Krvav Veliki petek. — Zarotniško vprašanje se rešuje.)

Belgrad, 13. aprila.

—ut. Krvav Veliki petek smo imeli v Belgradu. Osem ljudi je bilo ranjenih z revolverji in zgodila bi se bila lahko velika nesreča, da ni žandarmerija nastopila skrajne taktično. Čast in priznanje ji na to, posebno njenemu poveljniku, podpolkovniku Vukasoviću in policijskemu prefektu belgradskemu, Ceroviću.

Da dobijo čitatelji „Slovenskega Naroda“ čim popolnejšo sliko o tem krvavem in žalostnem dogodku, najbolje je, da ga opišem, kakor sem ga sam videl. Bilo je okoli poldneva. Hotel sem se pred kosilom še malo spreha-

žive razmeroma eno leto dlje od talnih abstinentov.

A pater Škrabec še ni zadovoljen s svojimi dokazi, da je abstinenca pogubna za človeški rod. Komaj je potekel mesec, že se je znova oglašil v svojem „Cvetju“. Slovenskim abstinentom veli, naj ne bodo „simplices sicut“ — vešče, ter nadaljuje: „Na shode, kjer imajo prvo besedo guttemplarji in drugi framasoni in brezverci ali krščeni ali obrezani, tja naj bi katoliški duhovniki ne hodili, tam nimajo nič iskati. Sploh bi utegnili najlepše biti, da duhovni pastir ne hodi mnogo po svetu, potreben je doma pri svoji čredi, tam je njegova služba, vsak čas ga lahko iščejo. Tam naj torej tiho študira sv. pismo in dogmatiko ter moralo itd., tam naj moli, tam premišljuje in se posti ob kruhu in vodi, če more in če hoče. (Imenitno! Pripomniti moramo, da večina naših duhovnikov ni tako zmerna, kakor predpisuje Škrabčev recept!) Tako bo v lepi ljubezni sam ljubljenski vzgajal svoje duhovne ovčice, tako tudi najbolj reševal socialno vprašanje (ali ste čuli?) med svojimi vrstniki, prepričan, da, če nas in našega narodiča ne bo rešila naša stara katoliška cerkev s svojim božjim naukom, s svojimi

jati po hladu v kalemegdanskem parku — tukaj je že velika vročina — ali še nisem prišel do Kalemegdana, ko zagledam pri univerzi oddelek orožnikov, ki maršira forsiranim korakom. Videl sem takoj, da se dogaja nekaj izrednega in stopil sem za orožniki, ki so pa kmalu vzeli puške v roke in so začeli teči. Potečem za njimi, a tekli so tudi mnogi drugi ljudje, a nihče ni vedel, kaj je na stvari. Tako smo tekli dosti časa — na periferijo mesta, v bližino tovarn monopoliranih izdelkov (tobaka in vžigalic), kjer se žandarmerija ustavi na ulici. Pogledam dalje in vidim oddelek orožniškega konjenišva in veliko maso ljudi, ki so silno kričali. Hočem dalje, ali mi orožnik prepove — kakor vsem drugim — da pridem bližje. Orožniku sem hitro razjasil, da sem časnikar in mogel sem iti.

Prvo, kar sem videl „na licu mesta“, je bila hiša, na kateri niti enega celega stekla ni bilo. V tej hiši se nahaja gostilna „Mali Šumadinac“. Po ulicah vse polno kamenja, debelega kot zelne glave — s tem kamenjem so bile šipe na oknih pobite! Na ulici okoli trideset orožnikov, peš in na konju, ki ne dajo masi delavcev, da bi še nadalje naskakovali in bombardirali hišo. V sredini poveljnik orožništva, Slovenec Vukasović, ki poskuša na vse mogoče načine, da bi umiril razdraženo množico, ki vpije in psuje. Razen poveljnika orožništva je v sredini na križpoti tudi lepo število policijskih uradnikov, ki tudi skušajo vplivati na množico, da se razide. Izpraševal sem na vse strani po vzrokih nemira, ali nihče ni imel časa, da bi mi dal kakih informacij. V tem se pripelje minister notranjih zadev, g. Pavičević, a takoj za njim policijski prefekt belgradski, g. Cerović — ta poslednji z velikim črnogorskim revolverjem v roki. Prišli so tudi še neki časnikarji in začeli smo vsi skupaj pozvedovati na vse strani o vzroku nemira. Vsak je šel na drugo stran, a potem smo se sestali zopet v sredini, vzeli smo v roke beležnike in vsak je pripovedoval posebej, kaj se je zgodilo. Improvizirali smo nek „bureau de la presse“.

Vzrok nemira je toraj v tem: Pred nekaj dnevi sta šla po ulici dva delavca, od katerih eden je imel tudi svoje dekle. Nasproti jim prideta dva makedonska četnika in eden teh četnikov poboža delavčev dekle po obrazu. To ni bilo lepo in zato se je delavec jezil, ali drugih posledic ni bilo. Ali pozneje prideta ta dva delavca v gostilno „Mali Šumadinac“, kjer je bilo tudi nekoliko makedonskih četnikov, a med njimi oni, ki je pobožal po licu delavčev dekle. Vnel se je prepir, ki se je končal s tem, da so četniki vrgli delavca iz gostilne. Na Veliki petek so imeli socialni demokrati v bližini javen shod. Ona dva delavca, ki sta bila pred dnevi vržena iz gostilne, sta zapustila shod predno se je zaključil in sta šla

mogočnimi vzgojnimi sredstvi (to pa to!) kakor moderna mednarodna manija s svojim bogokletnim pretiravanjem ga tudi ne bo. Abstinencijski fanatizem je največja zapreka v boju zoper alkoholizem.

Vendar pater Škrabec še ni mogel mirno spati. Ta vragova abstinenca, ti brezverski framasoni! In šel je ter napisal sledeče krilate besede, ki so izšle v posebni prilogi „Cvetja“:

„Ta reč (abstinenčno gibanje) je pri nas z nekako tako silo vskipela, da se je bati resnih nasledkov, ako se ne ukroti, kakor zdrava pamet in sveta vera veli. Za lepe slovenske vinograde, ki se imajo razkopati in zatreti, kakor uči novi evangeli, velika škoda bi bila! Ali to bi ne bilo še najhujše. Huja je v tem „gibanju“ nevarnost za najdražji zaklad našega naroda, za našo katoliško vero. Dozdaj se je masevalo v katoliški cerkvi s kruhom in vinom, po zdaj bi se imelo, kakor hočejo menda neki možje, z grozdnim sokom ali kar z grozdnjem, pravzaprav pa z vampirji in cevami. Pa odkod bomo jemali te, ko vinogradov več ne bo? Nazadnje bodo morda tudi drenulje dobre ali suhe češplje, naposled pa še teh ne bo več! In ta grozni čas — je že, je že — pred

zopet v gostilno „Mali Šumadinac“, kjer je bilo osem makedonskih četnikov. Delavca sta začela četnike psovati — in bila sta zopet vržena iz gostilne. To je opazila masa delavcev, ki so prihajali od shoda in prikočili so tovarišem na pomoč. Osmereci makedonskih četnikov je pretela resna nevarnost, pa so iztrebili iz svojih revolverjev nekoliko nabojev najprej v zrak, da bi delavce splašili, ali ti so drli naprej in metali debelo kamenje na četnike, a ti so sedaj začeli streljati v živo in so ranili osem delavcev — tri težko, a petorico lahko. Potem so se četniki poskrili — da bi ne bilo večjega krvoprelitja — v prvo nadstropje hiše, v kateri je gostilna in zato so delavci bombardirali s kamenjem celo hišo, tako, da na njej niti eno steklo ni ostalo celo. Delavci so hoteli prodreti v hišo, ali je to preprečil oddelek orožnikov, ki so v tem prišli.

Ranjence so takoj prepeljali v bolnišnico, a potem so prispeli še drugi oddelki orožništva, ki so začeli delavce potiskati — a da orožja niso rabili — v postranske ulice.

V tem času sem jaz prišel in kar se je dalje dogajalo, sem vse sam videl. Delavci so kričali, psovali navzočega ministra in policijskega prefekta, a potem je neki visokošolec, socialen demokrat imel nagovor na množico in je predlagal, naj se en del delavcev razide, da se oboroži z revolverji, da napadejo potem žandarmerijo in da naskočijo hišo, v kateri se je nahajala osmerica makedonskih četnikov!

Položaj je postal nevaren, ali žandarmerija niti sedaj ni z orožjem posegla vmes, nego se je samo formirala v močne kordone in je potiskovala delavce v postranske ulice. V kratkem je bil ves prostor pred razbito hišo prazen delavcev in sedaj so v zaprtih kočijah odšli četniki, v spremstvu orožnikov na konjih — in nastal je mir.

O tem žalostnem dogodku sploh pisal ne bi, ali dopisniki dunajskih listov — nalicu mesta niti enega ni bilo — so takoj, ko so za dogodek zvedeli, odšli v Zemun, odkoder so najbrže grozne stvari javljali svojim listom, ki taka poročila z veseljem vsprejemajo in da ne bi Slovinci, ki dunajske liste čitajo — takih je še vedno zelo mnogo — verovali tem vestem, poslal sem takoj brzojavno poročilo „Slovenskemu Narodu“, a sedaj poročam tudi pismeno, da prikažem dogodek tako, kakor se je v istini dogodil.

Evo, kakke posledice ima lahko šala, da po obrazu poboža nekdo dekle, ki ima svojega fanta! Pamet, fantje!

Posledice tega dogodka sem čutil tudi jaz, ki sem se udeležil rabuke kot nepristranski častnikar! Ostal sem brez kosila. Sicer je bil veliki petek, ko se dobri kristjani postijo, ali žal mi je bilo pa vseeno.

* * *

vrati! Doživeli ga boste vi mladi, kaj pravim, vi mladi, mi stari ga bomo doživeli! Ko zatisnejo oči sedanjí papež Pij X., nastopil bo čas, ki se nam jako blizu napoveduje z groznimi besedami: religio desolata — vera zapuščena (ali pravzaprav religio depopulata — samostani izpraznjeni in zapuščeni!) Ali pa bo tedaj le vera zapuščena? Ne, zapuščena bo tudi pamet! Ljudje bodo živeli kakor živali, uživali kakor živali, in klali se in preganjali kakor zverji, kakor ob času prve ali tudi sedanje francoske revolucije!

Strašno, strašno! Kaj vse pričakuje pater Škrabec v svoji velikanski skrb, da bi frančiškanom ne prišla kdaj zapoved, da ne smejo piti več božje kapljice, katero tako visoko cenijo, da bi bili morda frančiškanski samostani prazni, če bi bila v veljavi ta zapoved! Pater Škrabec naj se pa le pomiri. Takih strogih odredb ne bo izdajal frančiškanski general, in če bi jih — frančiškani ne bodo toliko nesposobni, da bi se ravnali po njih in bomo slej kot prej ob trebušastih steklenicah, napolnjenih z iskrenim vinom, popevali pesmico, ki smo jo navedli v začetku tega sestavka.

Zarotniško vprašanje se je začelo reševati, četudi bi to ne bilo potrebno, ker zarotnikov se ne sme kaznovati. Tega vprašanja sploh bilo ne bi, da je Anglija poslala v Belgrad svojega službenega diplomatičnega zastopnika, kakor so to storile druge države, ki so junjski revoluciji 1903. l. molče pritrdile. Samo Anglija je zahtevala, da se zarotniki izročijo sodišču in da se kaznujejo. Srbija tej zahtevi, razume se, ni mogla vstrčiti, ker je narodna skupština v imenu naroda izrekla zarotnikom zahvalo na njihovem patrijotičnem činu. Ali s časom je tudi Anglija uvidela, da od tega, da živi v rednih odnosih s Srbijo, nima nobenih koristi in končno je reducirala svoje zahteve na to, da se samo odstranijo iz srbske vojske vojande zarote. Teh dni je v angleškem parlamentu odgovorjal v tej zadevi na eno interpelacijo minister zunanjih zadev in je z mnogo takta in prijateljski govoril o Srbiji in o zaroti, a končno izjavil, da obnovi Anglija s Srbijo redne diplomatske odnose, tako, ko se odstranijo iz armade vodje zarote. To koncesijo Srbija pač lahko stori angleški občutljivosti, posebno še zato, ker je Anglija od vseh evropskih velikih sil najbolj naklonjena Srbiji in Jugoslovanstvu. In zato se zarotniško vprašanje v najkrajšem času reši. Danes je vpokojen na lastno prošnjo general Atanacković — kar sem že brzojavno sporočil — a za njim se povedejo vsi voditelji zarote, ker so patrijoti, ki so bili 11. junija 1903. l. pripravljeni žrtvovati svoje življenje za domovino, pa se drage volje tudi sedaj žrtvujejo in prostovoljno stopijo v pokoj. Njihov izstop iz vojske bo časten in se ne sme smatrati kot kazen nego kot žrtev na altar domovine.

Lep vzgled patrijotizma. Narod bo o zarotnikih vedno s spoštovanjem govoril, ker oni to v polni meri tudi zaslužijo.

Volilna reforma.

Dunaj, 17. aprila. O velikonočnih praznikih je bil tukaj strankarski shod nižjeavstrijskih socialnih demokratov. Razpravljalo se je tudi o boju za volilno reformo. Sprejela se je soglasna resolucija, v kateri se proglašala volilno reformo za posebni uspeh socialnodemokratskega delavstva. Resolucija obsoja določbo o enoletnem bivanju v volilnem okraju in postopanje Vsenemcev, veleposestnikov in Poljakov ter končno izjavlja, da je delavstvo pripravljeno, v potrebi pričeti splošni štrajk, da si pribori volilno pravico.

Novi položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 17. aprila. V vseh klubih se marljivo pripravljajo na volitve; ker pa si stranke, ki pridejo pri volitvah resno v poštev, razdele že sedaj mandate med seboj, ne bo pri bodočih volitvah pravega boja. Minister Kossuth je baje izjavil, da namerava podržaviti južno železnico.

Novi brambovski minister Jekelfassy je pristopil k ustavni stranki.

Proti Slovakom.

Budimpešta, 17. aprila. Iz škofijskega seminarja v Ostrogonu so izključili nekega slovaškega teologa zaradi „panslavistične gonje.“ V utemeljevanju razsodbe pravi cerkveni oblast, da človek z narodnostnimi čuvstvi ni sposoben za duhovnika, in da je treba nastopiti proti panslavizmu brezobzirno, ker je med njimi močna agitacija zoper ogrsko državno idejo. Razsodba je zbudila med Slovaki veliko razburjenje.

Italija vohuni po Dalmaciji?

Reka, 17. aprila. Nedavno je prišel na Reko parnik „Ciclop“ italijanske vojne mornarice po naročene torpedovke. Pri pristaniški oblasti je poveljnik „Ciklopa“ naznanil, da pride naravnost iz Benetk ter se tudi zopet vrne tja. Ko pa je parnik odplul, se je izkazalo, da je italijanski poveljnik avstrijske oblasti nalagal, kajti „Ciklop“ je priplul iz Benetk v Senj ter potem križaril med dalmatinskimi otoki ter pri tem prišel tudi v zadrski zaliv. Pri tem se je opazilo, da je pri točkah, ki imajo vojaško važnost,

se posebno dolgo mudil ter tudi ni izobesil zastave. Napravil je na svojem potu velikanski ovinek, da obišče vojaško znamenite točke.

Ministrska kriza v Srbiji.

Belgrad, 17. aprila. Grujićevo ministrstvo je podalo nocoj kralju demisijo. Kralj je demisijo sprejel ter poveril Grujićevemu ministrstvu, naj še vodi posle, dokler ne bo imenovana nova vlada. Obenem je kralj sprejel v avdijenci carigradskega poslanika Simića, ki mu najbrže poveri sestavo nove vlade.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 17. aprila. Car je imenoval grofa Cassinija za pravega tajnega svetnika za njegovo uspešno delovanje na maroški konferenci. V dotičnem ukazu je rečeno glede maroške konference: „Rusija, ki nima v Maroku vitalnih interesov, je mogla popolnoma nepristransko prevzeti posredovanje podpiraje zvezno Francijo, ne da bi se v kateri točki dotaknila starih prijateljskih odnosajev z Nemčijo.“

Odesa, 17. aprila. Iz Tiflisa se poroča, da se je vršil tam velik vojaški shod, na katerem so bili politični govori. Oblasti so zaprle kakih 100 najhujših kričačev. Nato se je začel celi polk vojaštva puntati ter so zahtevali, da se aretovani izpuste. Vojaki so prišli pred ječe ter začeli streljati na paznike. Vnel se je boj, v katerem je bilo izstreljenih kakih sto salv. Število mrtvih in ranjenih ni znano. Puntarjem so se baje pridružili tudi ostali trije polki ter začeli ropati po mestu.

Rusko državno posojilo.

Pariz, 17. aprila. Glede posojila za Rusijo se je doseglo sporazumljenje v vseh točkah. Posojilo se je določilo z vsoto 2250 milijonov frankov. Posojilo je 50dostotno ter se amortizuje v 40 letih. Francija prevzame 1200 milijonov, Anglija 330 milijonov, Avstrija 165 milijonov, Rusija 500 milijonov in Nizozemska 55 milijonov. Ruski finančni minister Kokovcev je zagotovil delegatom avstrijskih bank, da se bo Rusija primerno ozirala na avstrijsko industrijo pri naročbah za rusko državno upravo.

Obrekovana ruska armada.

Petrograd, 17. aprila. Zadnje čase se v protiruskih listih neprestano napada in grdi ruska armada, posebno pa njeni častniki. Nedavno je kanonir Ivan Burov srečal v Suvalkiju nekega častnika in vojaka, ki sta nosila uniforme lovskega polka. Zdela pa sta se mu sumljiva, da ju je v družbi nekega dragonca zasledoval ter opozoril na nju policijo. Policija je takoj dognala, da sta preoblečena Žida ter ju zaprla. — Tudi vesti, da je general Steselj prodal Port Artur Japoncem, so raztrosili židje. Vse dose-danje preiskave niso dokazale za Steslja nič nečastnega.

Napetost med Italijo in Nemčijo.

Rim, 17. aprila. Sedaj je vendar tudi Nemčija poslala oficijalno sožalje zaradi katastrofe Vezuva, toda politični duhovi v Italiji so le razburjeni nad Nemčijo zaradi cesarjeve brzojavke grofu Goluchowskemu. V političnih krogih odločno zahtevajo, naj se takoj parlamentarno pojasnijo nemško-italijanski odnosi. Italijansko časopisje piše skoraj brez izjeme zelo ostro, da, žaljivo proti Nemčiji. „Perseveranza“ piše v uvodniku, da je bil knez Bülow popolnoma zadovoljen s postopanjem italijanskih delegatov na maroški konferenci. Cesarjeva jeza je tedaj neupravičena, zato je treba Italiji že sedaj misliti o svoji bodočnosti.

Punt na portugalskih vojnih ladjah.

Madrid, 17. aprila. Razen na ladji „Don Carlos“ so se spuntali mornarji tudi na vojni ladji „Vasco de Gama“. Cenzura zabranjuje poročanje o posameznostih. Oklopnica „Vasco de Gama“ se je zasedrila zvečer 13. t. m. nasproti Lisabone.

 Dalje v prilogi.

Hipoma je nastal na ladji krik, slišali so se strelji. Iz pristanišča je odrinilo brž nekoliko ladij na pomoč. Niso pa se mogli približati, ker so začeli puntarji streljati na nje iz pušek. Neki mornar je hotel tudi izprožiti top, toda v tistem trenutku ga je neki poročnik ustrelil. Puntarji so poročnika takoj ubili. — Vlada je odredila, da se morajo rezervne divizije razdeliti po raznih krajih ob bregovih, da ne pridejo nezadovoljni mornarji s puntarji v dotiko. — Govori se, da so puntarje ladje „Don Carlos“ postrelili. Iz drugih virov pa se poroča, da se je punt razširil tudi na druge ladje ter povzročil krvave bitke med puntarji in vladi zvestimi vojniki.

Roosevelt proti bogatašem.

London, 17. aprila. Pri polaganju temeljnega kamna za novo kongresno poslopje v Washingtonu je rekel Roosevelt, da je treba nekaj ukreniti proti kopičenju tako ogromnega premoženja, kakor se godi danes v Ameriki. Uvesti je treba progresivni davek, ki bo zabranil podjedovanje premoženja, ki presega gotovo vsoto.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 18. aprila.

— **Shod narodnonaprednih volilcev** v Novem mestu bo jutri v četrtek 19. t. m. ob osmih zvečer v dvorani „Narodne čitalnice“. Kakor smo že omenili, bo govoril na shodu g. dr. Ivan Tavčar o volilni reformi za državni in deželni zbor.

— **Sedaj so vendar prišli z resnico na dan!** „Slovenec“ piše: „Liberalci so obstruirali proti ljudstvu. Gre se za večino slovenskega kmetijskega ljudstva v deželnem zboru. Od desetih novih poslancev splošne kurije bi bilo gotovo devet kmetijskih, to se pravi: Kmetje bi imeli namestu 16 poslancev — 25, torej izmed 46 poslancev — gotovo večino.“ Prav hvaležni smo „Slovencu“ za to odkritosrčno priznanje. Vedeli smo od pričetka, da bodo pobožni gospodje skušali popačiti splošno kurijo. In sedaj jim je priskočila vlada, ki je v svoji predlogi zastopstvo kmetijskih občin hotela s pomočjo splošne kurije pomnožiti za deset mandatov. „Slovenec“ to sedaj očitno priznava! Tem gorečnejše ima se narodno-napredna stranka oprijeti načela, da se ima splošna kurija ustanoviti na korist onim, ki niso imeli dosedaj nikake volilne pravice, in zato torej tudi nikakega zastopstva v deželni zbornici. Za splošno kurijo smo torej le pod pogojem, da volijo v tej kuriji le oni, ki v drugih kurijah ne volijo. Če so klerikalci res prijatelji brezpravnih ljudskih mas, bi temu načelu ne smeli nasprotovati. Pa bodo nasprotovali, ker so, kakor povsod, tako tudi v politiki grdi in ostudni hinavci! To pa narodno-napredne stranke nikakor ne bo oviralo, da ne bi se z vso odločnostjo borila za geslo: splošno kurijo dosedanjim nevolilcem!

— **Nace žitnik tožen.** Dr. Ivan Tavčar je vložil proti žitniku tožbo, ker ga je le-ta v svojem listu imenoval „steklega psa“, ki naj se zgrabi za tolsta ušesa, ter odpelje k — šintarju“. Radovedni smo, kako se bo obnašal slavni referent imunitetnega odseka, dvorni svetnik Šuklje. Pazili bomo „objektivnemu“ poročevalcu na jezik, a pazili bomo tudi na to, da zadeva ne bode zaspala v imunitetnem odseku. Radovedni smo istotako, kak vtisk bo napravljalo na zbornico, če psuje parlamentarni kolega svojega tovariša s steklim psom, ki naj se k šintarju odтира!

— **Bum! bum!** Kanonik Flis je za Velikonoč raznenadil slovensko javnost s svojim bobnom. Mogočno tolče po teležji koži in ni dvojbe, da bo zbobnal skupaj svoje backe. Imeli bodo zopet katoliški shod, politični svoj misijon, na katerem bodo lajki, ki v srcu prav nikakšne vere nimajo, mokro svoje katoličanstvo na vrh obešali, ter je z veliko reklamo sušili. Kakor pri vsakem misijonu, bode pri

tem veliko besed in obilo pijančevanja! Druge nesreče pa katoliški shod ne bode napravil. Torej, oče Flis, le korajžno po bobnu!

— **Dr. Šusteršičev pooblaščenec** je vsekakor Štefe. Ves nastop na shodu narodno-napredne stranke v Šiški je pokazal, da je mož v službi voditelja klerikalcev in da sme od časa do časa v njegovem imenu kako ziniti. Tako je oblastno pripovedoval, da bo dr. Šusteršič g. Jančigaja tožil zaradi besedi, ki jih dannadan bemo v vseh protiklerikalnih listih, a o katerih vsa klerikalna banda in dr. Šusteršič še nikoli niso rekli, da jih bodo prinesli pred sodišče. A pri g. Jančigaju je stvar druga. Mlad mož je, ki je pravkar nastopil svojo službo, od katere je odvisna vsa njegova prihodnost. Ker klerikalci vedo, da g. Jančigaj ni njihov pristaš, bi mu radi oženili njegov kruh, radi bi ga uničili. Štefe je kot podrepan muha drežnal vanj, da bi ga vjel v kaki besedi, ki bi bila podlaga kazenski tožbi. Ustil se je res potem po shodu in se usti v včerajšnjem „Slovencu“, da so za dr. Šusteršiča prišli sedaj dnevi, ko bo dokazal svoje neomadeževane roke, ko bo mladega uradnika (Štefe pravi bivšega jurista, a kakor se mi spominjamo, je tudi dr. Šusteršič bivši jurist, kar g. Štefe o sebi seveda ne more trditi, še manj pa, da bi bil kak bodoči jurist) pozval pred sodni stol ljubljanskega sodišča. Ako dr. Šusteršič toži res g. Jančigaja, tožiti mora še vse polno drugih oseb, ko vendar vsakdo, ki ni klerikalec, ne govori drugače o njem, kot je govoril g. Jančigaj. Sicer pa Štefe opravlja precej žalosten posel. Priti na kakshod in loviti besede govornikov za koga drugega, pač ni častno in kaj takega je zmogel samo klerikalec.

— **Deželni glavar** nam je poslal ta-le popravek: Z ozirom na notico „Velika nesramnost“ v 84. številu „Slov. Naroda“ z dne 12. aprila t. l. prosim, da v smislu § 19. tiskovnega zakona objavite naslednji popravek: „Ni res, da je g. Ivan Kregar meni deunuiral več oseb zaradi dogodka na galeriji pri zadnji seji deželnega zbora in ni res, da bi se bil jaz sam izrazil o g. Kregarju v dotični notici navedenem smislu. Res pa je, da z g. Kregarjem nisem posredno ali neposredno občeval, niti ga videl na galeriji in sploh vedel nisem, da je bil navzoč v deželni zbornici. V Ljubljani, 16. aprila 1906. Oton pl. Detela.“

— **Shod socijalnih demokratov.** V nedeljo dopoldne so priredili ljubljanski socijalni demokratje na vrtu restavracije „pri Levu“ shod, katerega se je udeležilo okoli 250 oseb. Govoril je sodrug Etbin Kristan o deželnozborski obstrukciji in stališču delavstva k njej oziroma zadnjim dogodkom v deželnem zboru. Govornik je ostro napadel vladno predlogo glede volilne preosnove in dejal, da prav nič ne odgovarja resoluciji, ki sta jo liberalna in klerikalna stranka sklenili v deželni zboru kranjskem 17. novembra l. l., ko sta se izrekli za splošno volilno pravico in proporcionalni sistem. Kljub temu pa, da je vladna predloga v popolnem nasprotju z resolucijo od 17. novembra l. l., so jo klerikalci sprejeli z odprtimi rokami in jim je bila najljubša, kot bi vlada ne mogla kaj bolj dovršenega predložiti. Klerikalci so vedeli, da z novo volilno preosnovo dobe 10. mandatov in s tem večino v deželni zboru, to edino jim je bilo mar, za vse drugo se niso brigali. Ko se je privikar dr. Šusteršič navduševal za splošno volilno pravico, vedel je vsak takoj, da je to le humbug. Naši klerikalci so samo takrat demokratični, če jim kaj nese, sicer pa pravijo, naj demokratizem vzame vrag. Ako bi jim bilo res kaj ležeče na tem, da pridejo do volilne pravice sloji, ki so zdaj izključeni od nje, morali bi bili pomagati liberalcem in skupno nastopiti z njimi. Klerikalna doslednost se kaže v sledečem: 17. novembra so bili klerikalci za splošno volilno pravico, pri zadnjem deželnozborskem zasedanju so bili zoper njo in pred kratkim izdani njihov komunike slo-

vesno oznanjuje, da se bodo do skrajnosti borili, da pribore splošno volilno pravico v državnem zboru! In to naj bo politična resnoba politične stranke! Ako je dr. Krek pokazal dr. Tavčarju, da brez Nemcev ni mogoče izvesti nobeno volilne reforme, je to znamenje kratkovidnosti ali pa zabitosti. Zakaj so pa 17. novembra liberalci in klerikalci lahko skupaj glasovali za splošno in enako volilno pravico, pa so bili tudi v deželni zbornici nemški poslanci. Skupno nastopanje slovenskih strank je potrebno. Ako se resolucija z dne 17. novembra ne da docela izvesti, naj se vsaj skuša izdelati kolikor mogoče enak načrt, v kar je pa potreba posvetovanja in razmotrivanja. Vladna predloga je krpučanje sedanjega volilnega sistema in z njo tisti sloji, ki zdaj nimajo nobene volilne pravice, tudi pozneje ne bodo imeli nobene, če naj volijo skupno z volilci, ki so že volili preje v vseh drugih razredih. To ni nobena splošnost, to je pluralni sistem. Delavci potemtakem niso prav nič na boljšem, — morda še na slabšem — ker jih bodo konservativni elementi preglašovali. Da bi bili torej socijalni demokratje z vladnim načrtom glede volilne preosnove zadovoljni, je nemogoče, ker niso na glavo padli, in laž je, ko je rekel Šusteršič liberalcem, naj le glasujejo za vladni načrt, češ da so tudi soc. demokratje zanj. Volilna reforma se ima vpeljati zaradi onih, ki doslej nimajo pravice voliti in soc. demokratje naj bi bili potem s tem vladnim načrtom zadovoljni? Dr. Šusteršičevi nazori vendar niso nazori socijalnih demokratov! Govornik je nato izjavil, da pričakuje, da se boste slovenski državnozborni stranki vsedli in študirali, kako naj bi se rešilo vprašanje glede splošne volilne pravice. Ako tega poslanci ne rešijo na kak način, katerih je več, stali bodo kot izdajalci na vse večne čase pred slovenskimi delavci in soc. demokratje jim bodo posvetili enkrat kot se spodobi. Nato je prebral resolucijo, ki se odposlje kluboma deželnozborskih poslancev klerikalne in liberalne stranke in v kateri je „povedano, da je nastop obeh strank glede splošne in enake volilne pravice zgrešen. Resolucija z dne 17. novembra 1905 kaže pot, po kateri imajo hoditi slov. deželnozborski poslanci in delavstvo pričakuje, da bosta oba kluba delala na to da se ta resolucija kolikor moč izvede. Resolucija je bila sprejeta z odobravanjem. G. Kristan se je zaletel večkrat v narodno-napredno stranko, a tako nesrečno, da se je pobijal stavek za stavkom. Klerikalci mu niso všeč, ker so nastopili proti splošni volilni pravici, liberalci pa ne, ker so koj od začetka hoteli preprečiti klerikalni namen in ga tudi pozneje preprečili! Mož je včasih čudak in proizvaja absurde sklepe. Peščici kranjskih Nemcev in bankrotiranih nemških veleposestnikov je pa napravil eleganten poklonček rekoč, da deželni zbor kranjskega brez Nemcev ni. Nam se zdi jako verjetno, da bi Kristan privoščil nemškim veleposestnikom prav od srca vse njihove mandate, samo 4. kurija naj bo vsa socijalnodemokratična! Če se socijalni demokratje potegnejo za to, kar je pa čisto gotovo, potem menda ni tolik greh, če narodno-napredni poslanci ne puste, da bi mesta in trgi bili izročeni na milost in nemilost klerikalnim kmetiskim občinam! Tudi liberalci smo naposled sami sebi najbližji!

— **Ali živimo v časih sv. inkvizicije?** Nekje na Gorenjskem službuje učitelj G., ki je na glasu, da je naprednega mišljenja in da čita napredne časopise. Proti njemu se je vprizorila cela gonja, hujskalo se je proti njemu na vse mogoče načine, da je bilo nevedno kmetsko ljudstvo končno res prepričano, da je v učitelju res sam Antikrist. Nesreča je hotela, da je imenovani učitelj prišel nedavno tega v Siničnem v župniji Sv. Križ pri Trzinu v roke fanatizovanih, zdivjanih klerikalnih kmetov. Čim so ga spoznali, so ga jeli tepsti in biti ter ga pretepavali tako dolgo, da so ga prisilili, da je pokleknil in molil „vero“. Nato so ga sicer ne-

hali biti, izpustiti pa ga niso hoteli preje, dokler jim ni slovesno prisegel, da jih ne bo izdal, kaj so z njim počeli. Vkljub temu je prišel ta barbarski čin na uho orožništvu, ki je vso zadevo ovadilo državnemu pravdnistvu. — Ali še živimo v srednjem veku, da je pri nas mogoče tak škandalozen, naravnost barbarski dogodek?! Zares sram nas mora biti pred vsem svetom, da se more še pri nas zgoditi nekaj tako nezaslišanega, kakor je pravkar opisan slučaj, ki bi delal celo vso čast časom sv. inkvizicije. Ali se res vračajo k nam časi, ko bodo zopet plamtele svete grmade in se na njih sežigali oni, ki ne bodo trobili v farški rog?! Zares daleč je že zavedlo naše dobro in verno ljudstvo brezvestno popovsko ščuvanje in hujskanje proti vsemu, kar ni klerikalno! Kje na vsem svetu je še mogoča taka podivjanost, kakor se je izkazala v gori navedenem slučaju? Sram nas je v dno duše, da bo sedaj ves svet kazal na naše ljudstvo s prstom, kot na pol divji, neciviliziran narod. In vse te sramote je kriva lopovska črna drhal, ki hoče iz našega dobrega naroda napraviti čedo fanatiziranih črnih banditov! Kdaj se bo že vendar državna oblast toliko spametovala, da bo tej bandi energično preprečila delo? Nadejamo se, da bodo zločinci v Siničnem eksemplarično kaznovani, in da se to zgodi, bomo pazili z vso vestnostjo in skrbnostjo!

— **Politično društvo „Jednakopravnost“ v Idriji** je priredilo minoli četrtek v prostorih delavskega bralnega društva shod, ki pa ni bil posebno dobro obiskan. Važnost shodnega sporeda bi vsekakor zaslužila med narodno-naprednim idrijskim občinstvom večjega zanimanja in mogočestvilnejše udeležbe. Shod je otvoril in mu predsedoval društveni podpredsednik, rudar Matija Seljak, ki je po pozdravu dal besedo občinskemu svetovalcu Drag. Lapajnetu, da poroča o volilni preosnovi za deželni zbor kranjski. Ta je v zanimivem govoru očrtal dogodke zadnjih dni, podal v glavnih potezah novo volilno reformo za deželni zbor kranjski, ki jo je hotela vlada v zvezi z Nemci in klerikalci nasilno uveljaviti, kar so pa narodno-napredni poslanci z odločnim nastopom znali preprečiti. Ožigosa nadalje hinavsko in farizejsko postopanje klerikalcev, ki so čez noč obesili na klin vso svojo hinavsko ljubezen do slovenskega ljudstva, odkrili pa tudi svoje farizejske srce do slovenske narodnosti, s katero so dolgo vrsto let uganjali največji humbug in slepili slovensko javnost. Pojasnjuje vzroke, ki so prisilili napredne poslance, da so se poslužili hrupne obstrukcije. Ako so kdaj narodni poslanci zaslužili priznanje in hvalo svojih volilcev, so jo gotovo ta trenutek, ko so zahrbtno namero vlade in njej prodanih klerikalcev tako popolnoma onemogočili, da gotovo za vselej preide vladi veselje preminjati deželnozborski volilni red edino po želji klerikalcev. Govornik predlaga končno sledečo resolucijo: Na shodu političnega društva „Jednakopravnost“ zbrani zastopniki narodno-napredne stranke odločujejo odločni nastop uaprednih poslancev v deželnem zboru kranjskem, ter jih prosijo, naj delujejo z vsemi močmi v dosego splošne, enake, direktne in tajne volilne pravice. Ako pa ta pod nobenim pogojem ni dosegljiva, jih pa shod pooblašča, da izvojujejo kar najširšo volilno pravico, po kateri dobi delavstvo primerno zastopstvo v deželnem zboru kranjskem. Zatem se je oglasil za besedo socijalni demokrat rudar Ivan Kokalj, ki je označeval stališče svoje stranke, ki edina zamore delavstvu pomagati. Nato se je razvila precej dolga debata, v katero so večkrat posegli Drag. Lapajne, M. Seljak, J. Kavčič in klerikalec Anton Logar, ki pa ni imel posebne sreče v zagovoru klerikalcev. Ta klerikalni pristaš v svojem fanatizmu sploh ni zmogel stvarno govoriti, tiki klepetava ženska besediči tjavendan, zato je njegovo govorjenje povzročilo precej razburjenja. Resolucija se je potem sprejela pri glasovanju z navdušenjem proti dvema glasovoma. Pri drugi točki je poročal društveni tajnik g. Novak o vladni

reformi za poslansko zbornico. Spočetka je označil okoliščnosti, ki so bile merodajne vladi, da je dne 23. svečana predložila poslanski zbornici načrt za preosnovo državnozbornskega volilnega reda, omenjal pri tem delavsko gibanje za razširjenje volilne pravice. Kritikoval je nadalje vladno predlogo, v kateri je zapopaden edini princip, kako ohraniti in v bodočnosti premoč Nemcem napram ogromni slovenski večini v državi, zamen pa iščemo v vladni predlogi načela splošnosti in še manj enakosti. Označujemo lahko vladni elaborat v kratkem: Stari volilni švindl se hoče nadomestiti s švindlom v novi izdaji. To utemeljuje navaja govornik, da vlada ni priznala volilne pravice ženstvu, da je s pogojem enoletnega bivanja v občini cropala delavstvo za volilno pravico, kje se tu more govoriti o splošnosti. Naravnost čuditi se je, da ima vlada pogum, imenovati svojo volilno reformo enako, ko se je vendar tako nečuvstvo kršila enakost v vsakem oziru. Pa avstrijska vlada je v svojem delovanju vedno goljufiva, v posodi enakosti hoče storiti novo nasilje Slovanom in Avstriji. Podaja zanimive statistične podatke o razdelitvi volilnih okrajev, posebej za slovenske okraje na Koroškem in Štajerskem. Iz teh se jasno razvidi, kaka je enakost v vladni volilni reformi. Ožigosa nadalje izdajstvo kranjskih klerikalnih poslancev, ki so za svoje strankarske koristi prodali Slovence na Koroškem in Štajerskem. Omenja, kako se je Šusteršič napram temu dejstvu zagovarjal na klerikalnem shodu „Union“, rekel je: kako vendar hočem prodati Slovence na Koroškem in Štajerskem, ko jih nimam, kdor hoče nekaj prodati, mora vendar to v posesti imeti. Vemo pa dobro, da bi „Slovenska zveza“, koje načelnik je dr. Šusteršič, prav mnoga lahko storila za obmejne Slovence, če bi hotela, a jej je bilo več za klerikalne svoje namene, kakor za eminentno narodno korist slovenskega naroda. Ravno na meji so najhujši narodnostni boji in važnost narodnih poslancev v obmejnih pokrajinah je neprecenljiva. Zato pa zasluži izdajsko početje klerikalnih Efišaltov največjega ogorčenja vseh rodoljubnih Slovencev. Kritikuje tudi nastop voditelja socijalnih demokratov dr. Adlerja v zbornici, ki ni čutil potrebe se zavzeti proti krivični razdelitvi volilnih okrajev, ampak se je v z ničemer utemeljenem oportunizmu goreče potezal za Gautschevo volilno reformo. Čudno je tudi postopanje socialne demokracije, ki je Gautscha ob njegovem nastopu z največjo brezobzirnostjo pobijala, sedaj pa ga je dvignila na svoj ščit. Ravno zadnji dogodki pa kažejo sumljiva znamenja, da je Gautsch vprizoril s svojo volilno reformo prav grdo komedijo in socialne demokrate je Gautsch navzlic njihovi prebrisanosti zvodil na led. Zavedno delavstvo mora slej kakor prej stati na straži za volilno reformo na podlagi splošnosti in enakosti, ki naj bo sredstvo, da se doseže ravnopravnost narodov in ravnopravnost v narodu. Predlaga sledečo resolucijo: „Shod političnega društva „Jednakopravnost“ v Idriji dne 12. aprila 1906, stojič odločno na stališču splošne enake, tajne in direktne volilne pravice, konstatuje in izjavlja, da vladna volilna predloga, podana poslanski zbornici dne 23. februarja 1906 sicer pod krinko naznačenih načel, ne odgovarja splošnosti, ker se 1. zahteva za pogoj izvrševanja volilne pravice enoletnega bivanja v občini, in se 2. ne pripoznava volilne pravice tudi ženstvu; tudi ne enakosti, ker nečuvstvo krši 1. ravnopravnost narodov, in še nadalje zagotavlja premoč Nemcev napram ogromni večini Slovanov v državi; 2. ustvarja nove privilegije od vlade favoriziranim strankam. Z ozirom na ta dejstva se želi, da slovenski narodno-napredni poslanci postavijo vse moči, da se prepreči uzakonitev v vladni predlogi se nahajajočih krivic. Zlasti naj zahtevajo pravično razdelitev volilnih okrajev po slovenskih pokrajinah, da bodo slovenske manjšine na Koroškem in Štajerskem po svojem številu prebivalstva primerno zastopane. Na Kranjskem, kjer je vlada izročila razen Ljubljane vso deželo klerikalcem za

izdajsko in lakajsko službo kranjskih klerikalnih poslancev, ki na ljubo Nemcem in vladi niso zastavili svojega glasu za Slovence na Koroskem in Štajerskem, naj se stremi za pravično razdelitev okrajev. Za ostudni efajtski zločin storjen po klerikalnih slovenskem narodu, izraža shod nad tem nečuvnim početjem kranjskih klerikalnih poslancev največje ogorčenje. — Po repliki s socijalnim demokratom Iv. Kokaljem, ki se stvarno izvrši, se vzprejme predlagana resolucija, proti koji glasuje samo klerikalec Logar. Na to je podpredsednik M. Seljak zaključil dve uri trajajoč shod.

— **Iz trgovske in obrtne zbornice.** Trgovsko ministrstvo je potrdilo izvolitve g. Josipa Lenarčiča predsednikom in gosp. Frana Kollmanna podpredsednikom trgovske in obrtne zbornice v Ljubljani.

— **Štrašno.** Graška „Tagespost“ pogreva vest, da sta veliko graščiško posestov Hornegg pri Gradcu kupila dr. Tavčar in župan Hribar ter pravi, da je to za štajerske Nemce sramotilni uspeh slovanskih kapitalistov. Po tem naštevava vse plemenitaške rodbine v srednjem veku, ki so imele to graščino v rokah ter zaključuje svoje velikonočne lamentacije: In sedaj so sredi nemške štajerske smrtni sovražniki naše narodnosti gospodarji te graščine. — Nemške Jeremije bo pač treba opozoriti, da ne živimo več v dobi plesnivih nemških vitezov in da ima vsak avstrijski državljani pravico nakupovati si posestva, kjer in kolikor hoče, ako ima denar.

— **Neumna jeza.** V Pragi je začel izhajati tehnični strokovni list „Slovenski tehnik“, ki je mesečna priloga našemu listu. Izhajanje takega lista pa Nemce silno jezi, prvič ker se boje, da s takim strokovnim listom v tehniki kakšni nemški tehnični listi izgube kaj naročnikov in ker list izhaja — v Pragi. „Höher gehts nimmer!“ kriče. Tudi mi mislimo, da ne, namreč z nemško neumnostjo, ki se spodtika nad slovenskim strokovnim listom.

— **Humorističen večer** priredila danes zvečer v restavraciji „Narodnega doma“ soprog in soproga Marković z jako bogatim sporedom. Ker sta Markovića Srba in ker sta povsod žela obilno zaslužnega priznanja, pričakujemo, da se slovensko občinstvo v kar najlepšem številu udeleži tega večera. Začetek ob polu 9. uri.

— **Odbor „Muzejskega društva za Kranjsko“** razposilja ta-le oklice: Nad 200 let je preteklo, odkar nam je vnet od domoljubja, podaril slavni Valvasor knjigo, ki je najglasnejši hvalospev naše lepe dežele. Ista ljubezen do ožje nam domovine je ustvarila leta 1839. društvo kranjskega deželnega muzeja, iz katerega je nastalo pozneje „Muzejsko društvo za Kranjsko“, ki naj seznanja domačine, kakor tudi svet s slavno zgodovino naše rodne zemlje, tega branika turških navalov ob italijanski meji, z naravnimi čudeži in z običaji, dušnim zrcalom njenega prebivalstva. Društvo objavlja v ta namen zgodovinske, prirodopisne in narodopisne razprave, v novejšem času tudi z ilustracijami. To delovanje ni lahko; obilno gradivo deloma ni zbrano, niti urejeno in delavci na tem polju so preobloženi s stanovskimi dolžnostmi ter morejo le malo časa žrtvovati domoljubnemu poslu. Vendar, kdor pregleduje letnike „Izvestij“ in „Mitteilungen“, ki so dosedaj izšli, mora priznavati, da se je tu otelo mnogo zanimivega gradiva pozabljenosti. Če pa hoče društvo s pridom delovati, mu je treba zadostne gnotne podpore, predvsem obilo članov in naročnikov društvenih publikacij. Ker je število članov še pičlo, obračamo se do vseh, ki se zanimajo za kranjsko domoznanstvo, in vabimo jih, da stopijo v krog članov „Muzejskega društva“. Članarina znaša na leto 6 K.; člani dobivajo brezplačno „Izvestja“ in „Mitteilungen“; naročnina letniku samih „Izvestij“ ali „Mitteilungen“ je 4 K. Zglasila za pristop prejema odbor Muzejskega društva za Kranjsko.

— **Umrl** je v Libereh bivši ravnatelj nemškega gledališča v Ljubljani g. Emanuel Westen.

— **V prilogi resnici.** Iz verodostojne in zanesljive strani se nam iz Šiške z ozirom na ponedeljski narodno-napredni shod poroča, da se dogodek, tičoč se g. vladnega zastopnika, ni doigral natančno tako, kakor je bilo opisano v včerajšnjem listu. Na g. vladnega zastopnika ni nikdo navalil, še manj pa podrl na tla, marveč v splošnem nemiru ste dve osebi butili nehote s tako silo v stol, na katerem je sedel g. vladni zastopnik, da je le-ta bil primoran vstati in da mu je pri tem padel nanosnik na tla, ne da bi se razbil; g. vladnega zastopnika se pa sploh ni nikdo niti dotaknil. — Naš poročevalec vsega

tega v splošnem dirindaju seveda natančno ni mogel videti, zato je pač mogoče, da se mu je prigodila ta netočnost.

— **Stavbarstvo.** Stopnice iz umetnega kamna, ki jih je izdelala tvrdka David Seravalli, kiparstvo in tvornica za umetni kamen v Ljubljani, iz armiranega betona za povečanje stavbe tukajšnje domobranske vojašnice, so se dne 9. marca t. l. preizkušale od komisije. Obremenila se je za poskušnjo ena sama, prosto izbrana, 1,45 m dolga in 0,032 m v prerezu široka stopnica, in pokazalo se je, da so stopnice izvanredno trdne, in popolnoma varne pred ognjem. Meja, do katere se sme obremeniti, je 1270 kg za kvadratni meter.

— **Kaj več nese nego „fura“?** Da kmetje v ljubljanski okolici veliko zaslužijo z vožnjo, takozvano „furo“, je znano. V ponedeljek pa smo zvedeli, da nekaj še več nese kot „fura“ in to je, če se pride razbijati in razgrajati na liberalen shod. Ko so namreč „volilci“ iz Ljubljane otipavali po shodu v Šiški svoje kosti, povedal je neki možakar iz Štepanje vasi na vprašanje, zakaj hodi po batine v Šiško, da to nič ne de, da je več zaslužil kakor s „furo“. Ne razumemo „Slovenca“, kako more pisati o nekaj krščansko-socijalnih radovednežih, ker bo vsak izprevidel, da kakemu hlapcu ne bo padlo v glavo, da bi prišel iz Štepanje vasi in celo iz Rudnika zgolj iz radovednosti v Šiško na shod.

— **Napisi na novi železnici** bodo kjer le mogoče dvojezični, ker se hoče postaviti na postaje tudi grde spačedranke slovanskih krajevnih imen. Avče — Auzza, Podberdo, Canale poleg Kanal, Hudojužno bodo pa imenovali: Hudajužna — Hudajužna. To se pravi norčevati se s Slovenci! Temu je mnogo kriva politična oblast, ki daje tako imenitne informacije o slovenskih krajih. Občine in drugi poklicani faktorji naj se pa zganajo, dokler je še čas, da nas železniška uprava ne postavi svetu v posmeh s takimi napisi!

— **Kotel za kuhanje žganja** imajo v cerkljanskem farovžu. udno ni torej, da se v fari potem popijo velikanske množine žganja in da je pred kratkim neki žganjar pijan zažgal Koprivnikovo žago v Zgornjem Berniku. Kakor se govori, zaslužijo v farovžu s kuhanjem žganja več nego pa nese cerkveno darovanje za škofove zavode. To so res lepi zgledi!

— **Grozna nesreča.** V Poženku pri Cerkljah so se igrali otroci pri ognju. Šestletni hčerki Frantarjevi se se je vnela obleka in ji zgorela na telesu, da se je deklica tako opekla, da je kmalu potem umrla. Da bi kdaj starši pazili na otroke in ogenj!

— **Za uboge mesta Kranj** je daroval veletržec g. Vinko Majdič povodom smrti svojih otrok Anice, Nadine in Petra 500 K.

— **Ogenj.** Ivanu Likozarju in Jakobu Senku v Hotemazah pri Kranju ste pogoreli hiši in gospodarska poslopja. Škode je 11.500 K. Zavarovalnina pa znaša 4400 K. Zgorele so tri živine. Zažgala je vsled neprevidnosti Likozarjeva žena, ki je hodila z lučjo po podu. — V Zavruhu pri Doleh pri Litiji je pogorela bajta kočarice Marije Godina do tal. Škode je 1000 K.

— **Hlev in kozolec sta pogorela** posestniku Francu Pistotniku v Gaberjah pri Blagovci. Škode je 2000 K.

— **Cerkveno puščico je okradel** v farni cerkvi v Lescah potepajoč se čevljar Alojzij Julk iz Št. Jurja na Štajerskem. Vzel je iz nje 30 K. Ko so ga aretovali, našli so pri njem še 21 K. 33 v.

— **Pazi na otroke!** Marija Gašperšič v Premu pri Il. Bistrici je šla na polje, doma pa pustila na ognjišču ogenj in zraven svojega 2½ letnega otroka, ki je prišel preblizu ognja in dobil smrtonovarne opekline po vsem telesu.

— **Utopljenca** so našli v potoku Radula pod kocaanom. Spoznali so v njem 50letnega Ivana Perkota iz Bučke pri Skoecanu. Perko se je ali sam usmrtil ali pa po nesreči v pijanosti zabredel v vodo.

— **Ponarejen goldinar** je bil oddan na pošti v Zagorju. Oddal ga je neki Ivan Čuč. Poizvedbe se vrše.

— **Ogenj vsled velikonočnega streljanja.** Na Štajerskem je navada, da o velikonočnih praznikih streljajo mladeniči, da se zemlja trese. Da se pri tem zgodi večkrat kakšna nesreča, ni nič čudnega. Tako je v Gernicah pri Ptuj po posestnikov sin Golob na velikonočno nedeljo streljal z močnarji v bližini gospodarskega poslopja Grandošca. Strelji so vneli poslopje, da je pogorelo do tal. Zgorel je tudi en prešič.

— **Strela je udarila** v nedeljo popoldne v Lesanah pri Radgoni v gospodarsko poslopje posestnika Javševca, da je zgorelo. Zgorelo je pet krav in devet prašičev, bika je pa strela ubila. Tudi ženo Javševca in

njegovo hčer je pobil puh strele, da sta nezavestni obeležali, a so ju vendar še o pravem času rešili.

— **Požar** je divjal velikonočno nedeljo v Prekopu v Savinski dolini. Strela je namreč užgala gospodarsko poslopje Gašperja Šlibarja, da je s hišo in gospodarskim poslopjem sosedu Schweigerja pogorelo do tal. Zgorel je tudi en konj.

— **Med viničarji.** V Kapeli pri Radgoni sta viničarja Žilavec in Čagran kopala vinograd. Prišlo je pa med njima do ostrega prepira, v katerem je Žilavec Čagrana udaril z motiko po glavi, ta pa Žilavca sunil z nožem v prsi. Žilavec je težko ranjen in bo težko okrevalec.

— **Zlat iz 2. stoletja po Kr. r.** so našli v Podsedri pri Kozjem na Štajerskem. Zlat tehta 30 gramov in je velik kot goldinar. Vtisnjeno ima podobo cesarice Favstine, žene Antonina Pija, ki je umrl 141. leta po Kr. r.

— **Toča** je padala velikonočno nedeljo v Mariboru in okolici. V Št. Lenartu v Slovenskih goricah je je bilo toliko, da je pokrila zemljo pod na debelo. Tudi v Frajhamu je napravila veliko škodo.

— **Deželna razstava** se priredi v Gradcu leta 1908.

— **Umrl** je v Velikoveu bivši trgovski minister Pino.

— **Za ponesrečene Macedonce v Malnicu na Koroskem** se je nabralo doslej okoli 300 K. Kdor je kaj dal, naj ima zavest, da je pomagati rešiti življenje trem ljudem, ki bi bili sicer prav gotovo, če ne umrli, ali pa vsaj vse življenje ostali pohabljeni. Vendar bo treba skrbeti najmanj še dva meseca zanje, predno bodo okrevali docela. Naj bi se naši rodoljubi spominjali teh slovanskih trpinov. Prispevki naj se pošiljajo na trgovca And. Muniha v Malnicu na Gor. Koroskem.

— **Težavna aretacija.** V Sachsenburgu na Koroskem so aretovali delavca Franca Črnetu iz Mengša. Črnetu so policijsko zasledovali in je bil pri aretaciji tako silovit, da so ga morali z vozom prepeljati v zapor. Tam pa je razbil ključavnico pri veržici na rokah in raztrgal posamezne člene veržice.

— **Štrašna smrt.** V Gorici je zgorela 65letna Julija Ružička, teta ondotnega trgovca suhim evelicami Riesnerja. Ko je Ružička zjutraj vstala na vse zgodaj in si prižgala poleg postelje stoječo luč, se ji je vnela obleka in nesrečnica ni mogla pogasiti ognja.

— **Roparski napad.** Blizu Kronberga pri Gorici je napadel 23letni Ivan Lazana iz Italije doma 19letno Amalijo Radovan z Grčine. Zahteval je od nje 10 gld. Ko mu je dekle povedalo, da nima toliko denarja, preiskal ji je žepa, v katerih je našel le 7 h. Ko ji je izpulil še žepno ruto, v kateri je bilo 80 h, je odnesel pete. Italijana so zaprli.

— **Poskušeno izsiljevanje.** Komponista Tomasinija opero „Medea“ so pred kratkim peli v Trstu. Tomasini je pa par dni nato dobil anonimno grozljivo pismo, naj nekemu postrešču izroči gotovo vsoto denarja, drugače bo prihodnja predstava „Medea“ izžvižgana. Tomasini je izročil pismo policiji, ki je izsledila izsiljevalca, ki sta 20letna Anton Krišček in Jožef Majonika.

— **Defraudacija v poštnem uradu Miramar pri Trstu.** V poštnem uradu Miramar pri Trstu sta tam nameščena zakonska Tišina sleparila več let poštno blagajno in znaša primanjkljaj 8000 K. Zaprli so oba.

— **Poskušeni samomor v Trstu.** Antonijo Dodič je zapustil fant, zato je skočila v morje, a so jo v pravem času potegnili na suho. — 48letni trgovski potnik Ivan Dušica je pa spil karbolove kisline precejšnjo množino, vendar se je zdravniku posrečilo ga rešiti gotove smrti.

— **Uboj.** V Trstu je v nedeljo zvečer v neki gostilni igrala družba prodajalec na karte. Kar je nastal prepir, v katerem je bil 30letni Bernard Kodrič sunjen z nožem v srece, da se je zgrudil in v par trenutkih umrl. Morilec Battija so aretovali. Skril se je pod neke stopnjice.

— **V morje je padel** v nedeljo z ladje „Epulo“, ki je vozila iz Milj v Trst, neki neznani potnik in izginil v valovih. Vse iskanje je bilo zaman. V ponedeljek zjutraj so pa našli pri Sv. Andreju moško truplo, ki je najbrž onega ponesrečenca. Utopljenec je videti obrtnik in njegove identitete še niso mogli dognati.

— **Zastrupila** se je v Trstu 34letna privatistinja Justina Kalin, ki je izpila stekleničico karbolove kisline. Predno je prišel zdravnik, je bila že mrtva.

— **Harmonike so ukradli** v Trstu neznani tatovi nekemu Josipu Vrču in več drugih vrednostnih stvari v vrednosti 102 K. Vrč bi jim že eno zagodel tudi brez harmonik, samo če bi jih poznal.

— **Samomor vojaka.** V Pulju se je ustrelil v domobranski vojašnici narednik Vekoslav Bizjak, doma

iz Lokavca pri Ajdovščini. V smrt ga je gnala nesrečna ljubezen.

— **Bogat lov sardel.** V minulih dneh so ribiči v Rovinju vlovili 75.000 sardel.

— **Slab družabnik.** Včeraj je v neki gostilni na Dolenjski cesti usnjar Fran Juršič, ki je te dni prišel iz Amerike, raznim vojakom dajal za pijačo. Ko je to opazil 34letni dninar Jožef Kogovšek, se je pridružil k mizi in pomagal vojakom piti. Slednjič se mu je pa ponudila prilika, da je izmaknil Juršiču iz žepa 160 K denarja. Policija ga je aretovala in izročila c. kr. deželnemu sodišču.

— **Preprečen zaslužek.** Včeraj je padel v roko na kolodvoru službojočemu nadstrážniku Večerinu Fran Česnik, ki je imel seboj 23 izseljencev, katere je hotel odpeljati k agentu Zwilchenbartu v Bazel, kateri bi mu bil dal za vsakega 6 K.

— **V občinsko pisarno** so pred kratkim vlomili neznani tatovi v Zireh in ukradli 150 K denarja, tri obligacije, hranilnico knjižico kranjske hranilnice, hranilnice v Idriji in dve knjižici tamošnje posojilnice, kakor tudi zlat poročni prstan.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj so se odpeljali z južnega kolodvora v Ameriko 48 Hrvatov, 25 Macedoncev in 12 Slovencev, nazaj pa je prišlo 100 Hrvatov in 60 Slovencev. V Scheibbs je šlo 22 Hrvatov. — V soboto je šel v Ameriko 1 Slovenec. V Beljak se je odpeljalo 28 Hrvatov. — Včeraj se je odpeljalo v Ameriko 100 Slovencev in 70 Hrvatov. V Scheibbs je šlo 150, v Heb 200, v Meran 70, v Inomost pa 100 Hrvatov. Na Dunaj je šlo 200, v Budimpešto 280, v Ljubljani je ostalo 70 laških zidarjev.

— **Izgubljene in najdene reči.** Gdč. Marija Pretzova je izgubila zlato žensko uro s srebrno veržico. — G. Dragotin Pogačnik je izgubil zlato obesek, vreden 100 K. — Delovodja g. Matevž Marjek je izgubil polovico zlato veržice. — Šivilja ga. Franja Dolenčeva je izgubila srebrno žensko uro, vredno 20 K. — Neki gospod je izgubil double ščipalnik, vreden 4 K. — Delavka Antonija Kašnikova je našla žensko uro, krojaški vajenec Valentin Štupica nekaj denarja, posestnikov sin Jožef Trtnik pa zlato uro z veržico. Vse te reči so bile oddane na magistratu. — Na južni železnici je bila izgubljena, oziroma najdena volnena jopica, hlače, nekaj otroških igrač, načrt, meter, suknjič in neki kipec. — Izgubila je v nedeljo popoldne med 4. in 5. uro neka dama pred tivolskim dvorodom zlato žensko uro s srebrno veržico. Pošteni najditelj se prosi, naj jo odda proti nagradi v trgovini Herzmarksy v Prešernovih ulicah. — Pavla Z. je izgubila petak na poti od vrha pa do vnožja Šmarne gore v ponedeljek popoldne. Pošten najditelj naj ga blagovoli vrniti v Kolodvorskih ulicah št. 8. Petina pripade najditelju. — Nekdo je dne 14. t. m. izgubil zlat prstan iz 14 kar. zlata z opalom. Pošteni najditelj se prosi, da bi ga oddal proti dobri nagradi na Radeckega cesti št. 2.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi jutri zvečer v restavracijskih prostorih hotela „Ilirija“ (Kolodvorske ulice) društveni koncert za člane. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člane prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Slovani v Ameriki.** Domov se je vrnilo iz Amerike pred prazniki 200 Slovencev in Slovenk z ladjo „La Savoie“. Med njimi je bil tudi 80letni starček Lovrenc Rekar, ki je preživel v Ameriki 40 let ter se sedaj vrne v svoj rojstni kraj Gorje pri Bledu. — Šest Bolgarov so dobili strašno razmazarjenih in mrtvih v njihovem stanovanju v Minneapolisu. Zaklali so jih baje rojaki.

* **Najnovejše novice.** Trojni umor. Blizu Szegedina je vlomil v trgovino nekega Kardosa bivši orožnik Kodas ter ubil trgovca, njegovo ženo in služkinjo. Kodas je po izstopu iz orožniške službe obiskoval gozdarsko šolo v Kiralyhalomu ter bil najboljši učenec. Za praznike je šel obiskat svojo ženo in otroke v Sobotki. Da bi jim prinesel velikonočnih daril, je postal ropar in morilec.

— Bljuvanje Vezuva. Velikonočno nedeljo je zopet padal na Boscoreale, Bosco-Trecase in Torre del Greco tako gost pepel, da je bilo popolnoma temno. Tudi dva precej močna potresna sunka so čutili.

— Maksim Gorki, ki so ga pri prihodu v Ameriko sprejeli s tako slavo, je danes brez strehe. Ko se je namreč zvedelo, da dama, ki ga spremlja, ni njegova žena, temuč gledališna igralka Andrejevna, in da je svojo ženo in otroke pustil v Rusiji brez sredstev, je nastalo med gosti v hotelih tako razburjenje, da so mu morali v hotelu takoj odpovedati stanovanje, a tudi v drugih hotelih in privatnih stanovanjih ga ne marajo sprejeti.

— Pri potresu na otoku Formosa dne 15. t. m. je bilo ubitih 109 oseb; 1044 hiš je popolnoma zrušenih.

— Princ Arzen, ki se je udeležil rusko-japonske vojne, pride prihodnje dni v Belgrad ter prevzame poveljstvo nad srbsko armado.

— Anton Bailey, solastnik znanega cirkusa „Barnum in Bailey“, je umrl v Londonu 59 let star.

— Utonil je v Donavi pri Korneuburgu poročnik Vukić.

Telefonska in brzojavna poročila.

Škofja Loka 18. aprila. Slava narodnonaprednim poslancem za možati nastop v deželnem zboru. Napredni Žabničani.

Inomost 18. aprila. Na postaji Bertine so Italijani insultirali berlinskega profesorja Ekarta Meyerja, ker se je zavzemal za nemške minoritete na južnem Tirolskem.

Budimpešta 18. aprila. Vojno ministrstvo je izdalo ukaz, v katerem se vojaškim dopolnilnim okrajnim poveljstvom naroča, naj v bodoče dostavljajo novincem pozivnice, ki so bile dosedaj samo nemške, v nemškem in madjarskem jeziku.

Budimpešta 18. aprila. Ministrstvo za notranje zadeve je razveljavilo odredbo z dne 19. marca t. l., s katero se je omejila svoboda zborovanja.

Belgrad 18. aprila. Vlada je poklicala 200 orožnikov iz notranjosti v Belgrad za slučaj, da bi se ponovili taki nemiri, kakršni so bili v petek.

Belgrad 18. aprila. Vlada je podala snoči kralju demisijo z motivacijo, da je naletela pri reševanju važnih dnevnih vprašanj na nepremagljive težkoče. Kralj je demisijo sprejel, ali ni še določil osebe, ki sestavi provizoričen kabinet z edino zadačo, da izvede nove volitve. Splošno se misli, da se to poveri Pašiću, ker taka rešitev krize bi bila najpravičnejša. — ut.

Petrograd 18. aprila. Velikonočni prazniki so po vsi Rusiji potekali docela mirno. Car je pri tej priliki pomilostil več političnih zločincev.

Pariz 18. aprila. V Lensu so nastali hudi nemiri. Ker neka delavka ni hotela stavkati, so jo napadle žene stavkajočih, jo preteple in jo prisilile, da je morala nositi rdečo zastavo. Nastal je splošen pretep. Intervenovalo je orožništvo in vojaštvo. Pri izgreduh je bil ubit en oficir, dva vojaka sta lahko, štirje pa težko ranjeni. Kasneje je stopila v akcijo tudi konjenica. Poslanec Lamuetin je hotel posredovati, a ga je množica pretepla in ga prisilila, da je moral š njo korakati. Pri tej priliki sta bila 2 častnika težko ranjena. Množica je kričala v eno mer: Živela revolucija. Oblastva so zahtevala, da se pošlje v Lens še več vojaštva, ker se je bati še večjih nemirov.

Lens 18. aprila. Snoči so delavci priredili velik shod, na katerem so govorniki silno napadali vlado. Ob sedmih zvečer je dospelo mnogo vojaštva v mesto. Razjarjena množica je vojaštvo insultirala.

Berolin 18. aprila. V rudokopu Budweiler se je vnel rov. Vkljub vsem naporom se dosedaj še ni posrečilo egnaj udušiti.

Mila 18. aprila. Ko je včeraj oklopnica „Princ of Wales“ manevrirala na morju, se je prigodila na ladji eksplozija. Ubiti so bili trije kurjači, štiri mornarji so pa ranjeni.

Caneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletaj dobro znane, pristnega „Mollvege Seidlich-praska“, ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljanja. Originalna škatlica 2 K. Po poštnem povzetju razpošlja ta prašek vsak dan lekarnar A. MOLL, o. in tr. dvorni zalagatelj na DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, znanstveno in varnostno znamenje in podpis.

Pozor! Le „Tempel-vrelec“ in „Styria-vrelec“ sta kot rogaški stališči postavno varovana. Vsi drugi izdelki, ki nimajo oznake „Tempel-vrelec“ ali „Styria-vrelec“, temveč se spravljajo goljufivo pod imenom „Rogaška slatina“ v promet, naj se zavrnejo. — Oskrbištevno deželnih vrelov Rogatec-Slatina.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las deluje najboljša priznana Tanno-chinin tinktura na lase

istera okrepčuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las. 1 steklenica z navodom 1 K. Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinjših parumov, kirurških orodij, svežih mineralnih vod i. t. d. **Dož. lekarna Milana Leusteka** v Ljubljani, Rastljava cesta št. 1 poleg novozgrajenega Fran. Jožičevega imobil. mesta 49-15

Darila. Upravištvu našega lista so poslali: **Za družbo sv. Cirila in Metoda:** G. Bidojca Vivod, c. kr. davč. kontrolor v Gorjem gradu K 250 zbral ob priliki odhodnice gosp. Antona Hočevar, odhajajočega v Kranjsko goro. Lepa hvala! Živel!

Meteorološko poročilo. Počasno, nad morjem 506-9. Srednji zračni tlak 736.0 mm.

Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C	Vetrovi	Nebo
16. 9. zv.	740.0	11.2	sl. jg.vzhod	pol. oblak.
17. 7. zv.	738.2	5.2	sl. sever	megla
2. pop.	735.0	19.0	sr. jg.vzhod	oblačno
9. zv.	734.1	13.2	sr. jg.vzhod	oblačno
18. 7. zv.	732.1	12.2	slab vzhod	oblačno
2. pop.	730.3	16.7	p.m.jzhod	oblačno

Srednja predvečerašnja in večerašnja temperatura: 12.0° in 12.6°; norm.: 9.8° in 10.0°; Mokra v 24 urah 1.2 mm in 0.0 mm.

Adelajda Černe roj. Kirschner
danes ob 6. uri zjutraj po kratkem trpljenju, prevedena s tolažili svete vere v svojem 34. letu življenja, blaženo zaspala v Gospodu.
Truplo drage rajnice se slovesno blagoslovi v četrtke, dne 19. aprila ob polu 5. uri popoldne v hiši žalosti Vrhovčeve ulice št. 9, se nato prepelje na pokopališče k Sv. Krištofu ter položi v lastni grob k zadnjemu počitku. 1418
Sveta maša zadušnica se bo darovala v župni cerkvi pri Sv. Petru.
V Ljubljani, 18. aprila 1906.

1. majnikom se išče v Sp. Šiški soba s kuhinjo. Pismene ponudbe pod „100 a“, posle restant, glavna pošta, Ljubljana, do 21. aprila t. l. 1408

Oddam za primerno najemščino v neposredni bližini južne železnice, t. j. v Ljubljani na Sv. Martina cesti št. 20 ležeče velike in svetle

delavnice pripravne za vsako obrt, **krasna skladišča** (transito)

kleti z vodovodom in hlev za dva konja. Prodajam dobro

kontrolno blagajno (National) Pojasnila pri lastniku **Jos. Pe-**riču ravnotam. 1409-1

Mesečna soba za dva gospoda se takoj odda. Na željo tudi s hrano. Soba leži sama zase in ima poseben vhod. Cena nizka, hrana dobra, domača.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1414-1

Odda se takoj ali za majev termin prodajalnica z vso opremo, zraven klet in skladišče. Poizve se pri g. Martinu Raznožniku v Spodnji Šiški št. 219, I. nadstropje, levo. 1415 1

Stenografa izurjenega, če mogoče strojepisca, sprejme takoj odvetniška pisarna **dr. Krisper & dr. Tomlinšek** v Ljubljani. 1410 1

Le malo časa: v Ljubljani v Latterman-novem drevoredu v lastni nalašč v ta namen konstruirani projekcijski lopi z vzvišenimi sedeži, in sicer s prvimi prostori zadaj. Nikakršna pretirana reklama, prepriča naj se vsako sam. — Ne zamenjajte ga s kinematografi, ki ste jih videli.

Velika predstava slovečega elektro-bioskopa Tehnično najpopolnejše gledališče za žive senzacijske predstave z električnim motornim obratom.

Ravnatelj in lastnik **Karel F. Lifka**. Prvo in najznamenitejše podjetje te vrste, v katerem je investirana glavica 70.000 K. — Doslej največja prevozna električna razsvetljevalna naprava za kinematografske predstave. — Parni obrat s 40 konjskimi silami. Lastni posnetki. Znamenit velikanski spored, ki ga še ni bilo tukaj. — Le najnovejši naravni in svetovni dogodki kakor tudi prav komični prizori. Fotografija, ki poje, govori in muzicira.

I. spored od sobote dne 14. aprila do vštete petka dne 20. aprila.

- 1.) Mali tat jabolč.
- 2.) Plastični plesi, izvaja jih družba „Dahlias“ iz gledališča Skala v Milanu.
- 3.) Pitanje golobov na trgu Sv. Marka v Benetkah (lasten posnetek); krasen pogled na cerkev Sv. Marka.
- 4.) Praktični čarovnik.
- 5.) do 9.) Nezgoda v jami Courrières ali 13 preživetih rudarjev, ki so bili rešeni šele po 20 dneh. a) Nemški in francoski rešitelji; b) sorodniki ponesrečenih rudarjev; c) sirote courrièreske; d) trinajststorič rešenih.
- 10.) Zajtrk prirodostovca; več milijonkrat po mikroskopu povečana sirova pršica in vodne živalice.
- 11.) do 18.) Vendeta (maščevanje). Znamenita drama v osmih slikah.
- 19.) — 21.) Živeče cvetlice. Ta prizor, dovršenost fotografije v barvah, je mojstrsko delo z velikim uspehom.
- 22.) Mali malopridnež ali novi pekovski učenec.

V soboto, dne 21. aprila II. spored s popolnoma novimi podobami. — Vsak dan velika predstava.

Ob nedeljah in praznikih ob pol 11. uri dopoldne, popoldne ob 3., 4., 5., 6., 7., 8. in 9. uri; ob delavnikih ob pol 6., 7. in 8. uri zvečer.

Vstopnina: I. prostor 40 kr., II. prostor 30 kr., III. prostor 20 kr., vojači (stojšča) 10 kr. — Otroci do 10. leta v spremstvu odraslecev I. prostor 20 kr., II. prostor 15 kr., III. pr. 10 kr.

Ker je bilo moje gledališče elektro-bioskop po vseh večjih evropskih mestih sprejeto s priznanjem, si dovoljujem apelirati na tukajšnje p. n. za umetnost vneto občinstvo in prosim prav mnogobrojnega obiska.

Z odličnim spoštovanjem **ravnateljstvo.** 1431

Znamenita moderno urejena tvornica G. Skrbič v Zagrebu, Illica št. 40 priporoča svoje na glasulidne in cene **žaluzije** lesene in platinene rolete, lesene in železne kapice za okna kakor tudi za trgovine itd. Cenovnik zastoj in poštnine prosto. 2

Napredaj je prav lepo stavbišče obstoječe iz 2 parcel. Solnčnata leža, prost razgled. Način zidanja: odprt z enonadstropnimi hišami. Prodaja lastnik na **Domebranski cesti št. 1 v Ljubljani.** 1342-2

Mlad izobražen mož, več sloven skega in nemškega jezika v besedi in pisavi, želi nastopa 1411-1 **službe** plearja, sluge, vratarja, nadzorovatelja, skladiščnika ali drugega sličnega. Nastopi lahko takoj. Ponudbe na upravništvo „Slov. Naroda“ pod „Vztrajnost 90“

Elegantne obleke po najnovejšem kroju iz pristnega angleškega blaga priročno **Jos. Rojina** v Ljubljani Šolskega ulice št. 5.

GRAND PRIX Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda. Dobiva se po svod. 3564-46

+ **Kmetska posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani** javlja pretušno vest, da je nje dolgoletni, velezaslužni član načelstva, blagorodni gospod **Janko Verhovnik** posestnik itd. danes popoldne po dolgi in mučni bolezn mirno v Gospodu zaspal. Pogreb predragga pokojnika bo v četrtek, dne 19. t. m. ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti Stara pot št. 5. V Ljubljani, dne 17. aprila 1906. 1417

Razglas. V letu 1906 se bode prodalo v državnem gozdu **Ilovca** približno 2000 m³ in v državnem gozdu **Radeče** približno 1200 m³ lesa za žaganje in celuloznega lesa v gozdu samem. Les za žaganje ima dolgot 4 m do 4.1 m, celulozni les pa dolgot 2 m do 6 m. Za les za žaganje je ponuditi po debelostnih vrstah od 20 do 26 cm naprej in za srednjo debelost od 27 cm naprej. Za vsak državni gozd je staviti posebno ponudbo. Na kuvert ponudbe je treba napisati „ponudba za les iz državnega gozda Ilovca“ ali pa „ponudba za les iz državnega gozda Radeče.“ Ponudbe, kolkovane s kolkom za 1 K se morajo najpozneje do vštete sobote, 5. majnika t. l. vložiti pri c. kr. gozdnem in domenskem oskrbništvu v Radovljici in jim je za državni gozd Ilovca priložiti vadji 1000 K, za državni gozd Radeče pa vadji 600 K. Pogoji se izvedo pri c. kr. gozdnem in domenskem oskrbništvu v Radovljici, kjer se dajo tudi vsa pojasnila. **C. kr. gozdno in domensko oskrbništvu v Radovljici** dne 11. aprila 1906. c. kr. gozdni oskrbnik **Fr. Pirker** s. r.

Strojarna in lepa hiša za trgovino blizu Ljubljane na Državni cesti brez konkurence se da v najem eventualno tudi prodaja pod zelo ugodnimi pogoji. 1416 Vprašanja z znamko 10 vin. za odgovor sprejema uprav. „Slov. Nar.“

Za cel tamburaški zbor instrumenti knjige, žice, partiture, železna stojala itd. vse v najboljšem stanju, večina skoraj novo, se prav poceni **prodaja.** 1388-2 Naslov pove upravništvo „Sl. N.“

Krojaškega pomočnika za veliko delo, spretnega in zanesljivega, sprejemem takoj ali čez 14 dni v stalno delo. Ravnotako sprejemem tudi **učenca.** 1292-4 **Franc Korošic** krojaški mojster v Radovljici.

Sive koroške kose izdeluje **tovarna za kose** **Karel Zeilinger** v Himmelbergu iz najboljšega koroškega litega jekla v poljubni obliki in množini. 1232-5 Cene in vzorci kos se pošiljajo na zahtevanje franko.

Mednarodna panorama. Ljubljana, Pogačarjev trg. Razstavljeno od 15. aprila do 21. aprila 1906: 1349 2 **Zelo zanimivo potovanje Andrejevo** po zraku z zrakoplovom.

Majhna gostilna ali trgovina bodisi v Ljubljani ali na deželi, se takoj sprejme. Ponudbe pod „Takoj“ na uprav. „Slov. Naroda“. 1403-2 **Spretnega zastopnika** za Ljubljano išče **valjčni mlm VINKO MAJDIČ** v Kranju (Gorenjsko).

Kontoristinja s trgovskim izpitom želi službo premeniti, bodisi v trgovini ali kaki privatni pisarni. Sprejme tudi službo blagajničarke. Naslov: **Kontoristinja št. 21. Poste restante Ljubljana. Glavna pošta.** 1381-2

Trgovski pomočnik vajen prodajalec modnega in manufakturnega blaga se sprejme pod zelo dobrimi pogoji. 1385-2 Ponudbe na tvrdko **V. Miheličič**, Sisak. Hrvatsko.

Spretnega akviziterja išče pod ugodnimi pogoji na Kranjskem že dolgo poslujoča zavarovalnica za življenje in zoper nezgode. Več pove upravništvo „Slovenskega Naroda“. 17-31

Stavbišče! V Spodnji Šiški nasproti šole je napredaj več lepo ležečih parcel za zidanje. Cena: eno do dve in pol krone za kvadratni meter. 1290-4 Poizve se pri odvetniku gosp. **I. Vencajzu**, ali pa pri lastniku v **Florjanskih ulicah št. 1 v Ljubljani.**

Hiša z vrtom ležeča v ljubljanskem predmestju, na zelo ugodnem kraju in pripravna za vsako obrt, se da **takoj v najem** ali se pa **prodaja** pod zelo ugodnimi pogoji. 1380-2 Naslov in pogoje pove iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“.

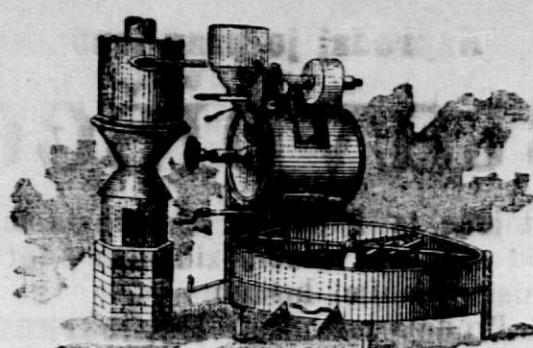
Leitenberger Frid. c. kr. poštar v Primieru pri Tridentu izpričuje, da je ozdravil njegovo nad 4 leta trajajočo želodčno bolezen (ko je prej vsa mogoča sredstva uporabljal brezuspešno) edino le **želodčna tinktura** **G. Piccolija** lekarnarja v Ljubljani, Dunajska cesta. 1 steklenica velja 20 vin. in se vnanja naročila izvršujejo točno. 37:9 4

Ker nameravam zapustiti Ljubljano, prodajam vse blago svoje zaloge po jako znižanih cenah na kar cenjeno občinstvo še posebno opozarjam. **Šepa velikonočna** in **binkoštna darila.** Z velespoštovanjem 1278-4 **Adolf Wagenpfeil** juvelir in zapriseženi cenilec v Ljubljani na Jurčičevem trgu 2.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“ Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Promese izdaja k vsakemu zrebanju. Akeijski kapital K 2.000.000.— Rezervni zaklad K 200.000.—. Zavezanje in likvidnostje. Izdane vrednostne papirje in vnovčuje zapale kupone. Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitinske kaveje. Ekompit in inkasoo menic. Borsna naročila. Podružnica v SPLJETU. Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obratuje od dne voga do dne vzigaja. 3-44 Promet s čeki in nakaznicami.

Prva ljubljanska veležgalnica za kavo z električnim obratom.

Vsled direktnega uvoza kakor tudi zaradi velike razpečave lahko dobavljam povsod za izvrstno priznane, s strojem in racionalno žgano kavo, ki je vsak dan sveža, torej zelo aromatična, najfinejše kakovosti in najbolj poceni.

Prodajam pa posamezne vrste kakor tudi najbolj preizkušene zmesi. Prednosti s strojem žgane ave pred navadnim praženjem so splošno priznane; o tem se lahko vsakdo prepriča z malo poskušnjo.

Z odličnim spoštovanjem

KAREL PLANINŠEK
na Dunajski cesti.

(Postajališče elektr. cestne železnice.)

111-15

Doba hausse 1906.
Poravnava z Ogrsko. Konec maroške zadeve. Udeležitev Avstrije pri ruskem posojilu. 1400 2
Industrijska veletržnica Fadanje obrestne mere
so za dunajsko borzo trenutki, ki jih ni podcenjevali in ki paš utegnejo najširše krogo zanje zanimati. Pojasnila o delnicah, ki utegnejo narasti, zadovoljno dajem na podlagi zanesljivih informacij resnim interesantom. Naročila za dunajsko ali zunanjo borzo se izvršujejo najkvalitetneje in lahko kupljeni efekti do dviga ali do realiziranja dobitka ostanejo proti zmernim obrestim pri meni v varstvu.
Banka Ignacij Urbach Dunaj IX.
in menjalnica. Währingerstr. 37.
(Firma obstoji od l. 1889.) Telefon št. 16.018. — Pošt. hranil. račun št. 852 633.

Podraženje mila.
Cenjenim mojim odjemalcem mila v vednost, da sem zaradi podraženja surovin primoran cene vseh svojih mil zvišati za 3 krone pri 100 kilogramih.
V Ljubljani, dne 12. aprila 1906.
Pavel Seemann.

1353-2

Razglas.

o klasifikaciji konj in o štetvi vozil leta 1906.

Klasifikacija konj in tovarne živine vršila se bo letos po razpisu c. kr. deželne vlade z dne 28. februarja 1906, št. 4342, za mesto Ljubljano dne 2., 3. in 4. maja t. l. in sicer na konjskem sejmišču poleg mestne klavnice po nastopnem redu:

dne 2. maja t. l.

- a) ob 9. dopoldne za II. okraj (št. jakobski del);
- b) ob 10. dopoldne za III. okraj (dvorni del).

dne 3. maja t. l.

- ob 9. dopoldne za IV. okraj (kolodvorski del).

dne 4. maja t. l.

- a) ob 9. dopoldne za I. okraj (šolski del);
- b) ob 10. dopoldne za V. okraj (predkraj: Hradeckega vas, Dolenjska cesta, Hauptmanca, Ilovica, Karolinska zemlja, Črna vas);
- c) ob 10. dopoldne za Vodmat;
- d) ob 11. dopoldne za vse one konje, ki so bili dne 2. in 3. maja zadržani.

Tega reda se je strogo držati. Dohod h klasifikacijskem prostoru je od Gruberjevega kanala. V obližju tega prostora ni dovoljeno voz puščati.

Ako bi kakoga konja ne bilo mogoče v določenem času pripeljati k ogledu, je vzrok naznaniti pravočasno mestnemu magistratu ali pa komisiji. Za konje, ki so oproščeni od klasifikacije in za žrebete, ki letos ne dopolnijo četrtega leta, prinese bi v zmislu § 7. ministrske naredbe z dne 18. marca 1891, št. 35 drž. zak., izpričevala, obsegajoča razloge oprostitve in izdana po dveh posestnikih, kojih konji se predstavljajo. Lastniki konj se opozarjajo, da je vse izpremene, ki se dogode v času med naznanitvijo in pa med klasifikacijo konj, to je od 20. aprila do vštete 4. maja naznaniti mestnemu magistratu.

Za popisovanje konj in tovarne živine vroče se posestnikom posebne naznanilnice, katere je vestno izpolnjene vrniti do 20. aprila t. l. magistratnemu ekspeditu.

V rubriko 3—IV naznanilnice je vpisati tudi tovarno živino, kakor mule in tovarne konje, ki se porabljajo zgolj za tovarjenje.

Število oslov je vpisati v rubriko 6. V rubriki 6. je tudi pojasniti, kakšna tovarna živina je navedena v rubriki 3—IV. Iz opazk na zadnji strani naznanilnice je razvidno, kateri konji so oproščeni vsakoletne naznanitve in kateri klasifikacije. Lastniki konj, ki opuste pravočasno naznanitev ali predstavo svojih konj in se ne morejo dovolj opravičiti, se kaznujeje v zmislu ministrske naredbe z dne 30. septembra 1857 drž. zak., št. 198, z globo do 200 K, ali z zaporom do 20 dni; poleg tega pa morajo plačati vse stroške poznejše klasifikacije.

Obenem se bo vršilo tudi štetje tovornih vozov, vozov za osebe, avto mobilov, vsakovrstnih tovornih sedel in običajnih podprog z blazinami, ki služijo za prenašanje in navezavo zabojev in košar.

V ta namen se dostavijo lastnikom voz naznanilnice (izkaznice) s pripomočki, da je število in kakovost avtomobilov, število tovornih sedel in število podprog z blazinami vpisati v zadnjo rubriko naznanilnice. Tudi te naznanilnice je do 20. aprila t. l. vrniti magistratnemu ekspeditu.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 1. aprila 1906.

Nov salon za klobuke.
Za pomlad in poletje
priporoča
klobuke za dame in otroke
v veliki izbiri modistinja
A. VIVOD-MOZETIČ
trgovina modnega in perlinega blaga
v Ljubljani, na Starem trgu šte. 21.
Moderniziranje in popravila klobukov okusno in ceno.
Zunanja naročila točno in solidno. 1136-7
Cvetlice in trakovi.

Originalni pariški in

dunajski modeli.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pustoslemšek.

Knjižna novost! A. Škerc: Mučeniki.

Slike iz naše protireformacije.
Cena: broš. z izvirno risbo na naslovni strani 3 K, eleg. vez. 4 K 50 h, po pošti 20 h več.

Ta najnovejša Škercova pesniška knjiga obsega petdeset epikih pesnitev iz zgodovine slovenske protireformacije. Reakcija zoper protestantizem se je bila začela že za Trubarja. Ko pa je zasedel ljubljansko škofijsko stolico Tomaž Hren, so se začeli hudi časi za slovenske protestante. To reakcijo nam slika Škerc v plastičnih epikih pesnitvah na podlagi zgodovine in v njenem duhu. Vsak izobrazen Slovenec se mora zanimati za zgodovino svojega naroda, torej tudi za slov. protestante, ki so po dolgem upiranju podlegli kot pravi mučeniki za svoje prepričanje, tako, da jim mora izkazovati svoje simpatije in spoštovanje vsak napreden Slovenec. 54-39

Knjiga je izšla v založbi
Lav. Schwentnerja
v Ljubljani.

Vosek za pôd ki se briše moko.

Parket-Rose prihrani drgnjenje pôda, poviša in ohrani bleak, ovira razširjanje prahu in je v rabi najcenejši vosek za pôd.
Uveden pri visoki in najvišji go-spodi, zavodih, sanatorijih, hotelih prve vrste itd. itd.
Cene:
Lonček 1/2 kg K 1-35
" 1 " " 2-50
V Ljubljani ga ima
Adolf Hauptmann
tvornica oljnatih barv.
985-10

Ali že veste?
da je I. kranjsko reklamno podjetje W. K. NUČIČ v Ljubljani, v Šelenburgovih ulicah št. 6 1359-3
znižalo cene za
I. slov. kašipot za kolesarje in pešce.
Sedaj stane samo eno krono.
Dobiva se samo pri podpisanim
I. kranjskem reklamnem podjetju W. K. Nučič v Ljubljani.

Ta-ta-ratata!
Bum!
Bum!
Bum!
Slovensko-nemška
trgovsko-obrtna
Naslovna knjiga
je izšla.
Dobiva se edino pri I. kranjskem reklamnem podjetju:
W. K. NUČIČ v Ljubljani,
Šelenburgove ulice št. 6.

Ta-ta-ratata!
Bum!
Bum!
Bum!
Slovensko-nemška
trgovsko-obrtna
Naslovna knjiga
je izšla.
Dobiva se edino pri I. kranjskem reklamnem podjetju:
W. K. NUČIČ v Ljubljani,
Šelenburgove ulice št. 6.

Izseljenci v Ameriko

(skozi Nizozemsko ali Francosko), obračajte se zaradi točnih nasvetov najbolje na generalno agenturo za izseljevanje

A. M. Natural, Basel
(A. Natural, Le Coultre & Cie.) 1246-3
31. Hochstrasse 31.
ki vas točno odpremi po nizki ceni in s skrbno postrežbo samo s parobrodi najnovejšega sistema, z dvema vijakoma.

Cos. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejalu.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1905. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Praga na Trbiž.** Ob 12. uri 24 m. ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Mali Glodnitza, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Selzetal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Murau, Mauterndorf, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj čez Selzetal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Mali Glodnitza, Ljubno, Selzetal, Solnograd, Bad Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenz, Curih, Zeneva, Pariz, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 58 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, v Prago direktni voz I. in II. razr., Lipsko na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razr.) — **Praga v Novo mesto in Kočevje.** Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m. pop. istotako. — Ob 7. uri 8. m. zvečer v Novo mesto, Kočevje. **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Praga na Trbiž.** Ob 3. uri 23 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.), Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, M., Aussee, Ljubno, Celovec, Mali Glodnitza, Beljak. Ob 7. uri 12 m. zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, (Praga direktni voz I. in II. razr.) Francove vane, Karlove vane, Hebr, Marijine vane, Plzen Budejevice, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenz, Inomost, Zell ob jezeru, Bad Gastein, Solnograd, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 29 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzetal, Beljaka, Celovca, Malega Glodnitza, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Murau, Malega Glodnitza, Celovca, Pontabla, čez Selzetal, ob Inomosta in Solnograda, čez Klein-Reifling iz Steyra, Lince, Budejevic, Plzna Marijinih varov, Hebr, Francovih varov, Prago, Lipskega. — **Praga iz Novega mesta in Kočevja.** Osebni vlaki. Ob 8. uri 44 m. zjutraj osebni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m. popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. zvečer istotako. — **Odhod iz Ljubljane** juž. kol. **V Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. pop., ob 7. uri 10 m. zvečer. — Ob 10. uri 45 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 10. uri 59 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. zvečer. Ob 9. uri 55 m. ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le v oktobru. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Franc Čuden

urar in trgovec
v Ljubljani, v Prešernovih ulicah.

Edino zastopstvo in velika zaloga svetovno znanih originalnih

Puchovih koles

od 200 K dalje z 2letnim jamstvom.
Kolesa iz drugih tovarov od 100 K dalje z 1letnim jamstvom.

Priporočam vse kolesarske potrebščine ter gumaste plašče in cevi.

Geniki zastoj in poštnine prosti.

DAVID SERAVALLI

Ljubljana Slomškove ulice 19.

Kiparstvo in tvornica za umetni kamen

Vsa kamnoseška dela se izvršujejo iz umetnega kamna.

Izdelujejo se cementne cevi, stopnice, podstavki, balustrade, strešne plošče, različne plošče za tikanje iz cementa, vodometi, žlebovi in školjke za vodovode, korita za govedo in konje, okraski, podobe, deli fasade, plošče iz sadre za oblitje sten in stropov; zaloga kamenin in samotne opeke.

Zastopstvo za obočne strope. Patent „Thru!“

Vse se izvršuje solidno in strokovnjaško po najnižjih cenah in garantirano dobro.

1412-1

1412-1

1412-1

1412-1

1412-1

1412-1